

MIĘDZYNARODOWY
 FESTIWAL
TEATRALNY
WALIZKA

INTERNATIONAL
Theatrical
FESTIVAL
VALISE

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

DOFINANSOWANO Z BUDŻETU PAŃSTWA - ZE ŚRODKÓW MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

PODLASKI
URZĄD WOJEWÓDZKI

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

STAROSTWO POWIATOWE
W ŁÓDŻY

URZĄD MIEJSKI
W ŁÓDŻY

URZĄD GMINY
ŁÓŻA

ZIĄZEK ARTYSTÓW
SCEN POLSKICH

Mariusz Chrzanowski - Prezydent Miasta Łomży

Szanowni Artyści, Zaproszeni Goście, Widzowie i Mieszkańcy Łomży!

Międzynarodowy Festiwal Teatralny WALIZKA, podczas którego można delektować się sztuką najwyższych lotów, to dla naszego miasta, jego mieszkańców, gości i artystów zawsze wielkie święto. Na zaproszenie organizatora 35. edycji Festiwalu - Teatru Lalki i Aktora, w dniach 9-12 czerwca 2022 roku ponownie zobaczymy w Łomży spektakle w wykonaniu polskich i zagranicznych teatrów, wyselekcjonowane spośród licznie nadesłanych zgłoszeń do tegorocznego konkursu. My, widzowie, będziemy świadkami wyjątkowych wydarzeń, które przykładem minionych lat dowiodą, że sztuka nie ma narodowości czy języka, lecz posiada niezwykłą moc jednoczenia. Będziemy mieli okazję obejrzeć znakomite widowiska, poznać interesujących twórców i cieszyć się kulturą na najwyższym poziomie. Dziękuję wszystkim, którzy się do tego przyczyniają.

Jako samorząd mamy świadomość, jak wielką - misyjną wręcz rolę - pełni w naszym mieście Teatr Lalki i Aktora, dlatego staramy się w jak największym stopniu wspierać łomżyńską scenę, poprzez zabieganie o środki finansowe na realizację m.in. projektów inwestycyjnych oraz artystyczno-edukacyjnych.

W tym roku, wśród odbiorców spektakli znajdą się nasi wyjątkowi goście - uchodźcy z ogarniętej wojną Ukrainy. Pomimo wielu trosk, których Państwo doznajecie, życzę, aby ten czas obcowania ze sztuką był pełen pozytywnych emocji, chociaż na chwilę pozwolili zapomnieć o wojennych traumach i był okazją do integracji z lokalną społecznością.

„Walizka” to jeden z ważniejszych festiwali prezentujących małe formy teatralne, wystawiane na niewielkich scenach i w otwartej przestrzeni. Bawią, uczą, pobudzają wyobraźnię, fascynują, sprawiają, że Łomża przez kilka dni w roku nosi nazwę Teatralnej Stolicy Europy. Zapraszam Państwa do udziału w tym niezwykłym wydarzeniu. Twórcom życzę entuzjastycznych owacji, a widzom niezapomnianych wrażeń.

Niech 35. Międzynarodowy Festiwal Teatralny WALIZKA będzie miejscem niezwykłych spotkań i artystycznych przeżyć.

Dear Artists, Invited Guests, Spectators and Residents of Lomza!

The International Theatrical Festival 'Valise' is always a huge feast for our city, its residents, guests and artists and also a great opportunity to enjoy top-class art. The Puppet and Actor Theater has once again invited us all to see the best performances of Polish and foreign theaters, selected from the numerous submissions for this year's competition. From 9th to 12nd June we will be witnessing exceptional events. Like in the past years, they will prove that art has an extraordinary power to unite people and knows no nationality or language. We will have the opportunity to watch excellent performances, meet interesting artists and enjoy culture at the highest level. I would like to thank everyone who contributes to this.

As the local government we are aware of the great missionary role played by the Puppet and Actor Theater in our city. That's why we try to support it as much as possible by applying for funds that can be used in creation of investment, artistic and educational projects.

This year we will have special guests with us - refugees from the war-stricken Ukraine. I wish you all that this time of communing with art is full of positive emotions, despite the many worries you are experiencing. I hope that at least for a moment you will be allowed to forget about the trauma of war and have an opportunity to integrate with the local community.

'Valise' is one of the most important festivals presenting small theatrical forms performed on small stages in open space. They entertain, teach, stimulate imagination, fascinate and make Lomza the European Capital of Theater for a few days a year. I invite you to take part in this extraordinary event.

May the 35th International Theatrical Festival 'Valise' be a place of extraordinary meetings, enthusiastic ovations for the artists and unforgettable artistic experiences for the spectators.

Jarosław Antoniuk - Dyrektor Festiwalu

Szanowni Państwo, Drodzy Widzowie!

Mam ogromną przyjemność zaprosić Państwa na 35 jubileuszowy Międzynarodowy Festiwal Teatralny Walizka. To wyjątkowe wydarzenie od swojego początku wielokrotnie poddawane było transformacji ideowej, organizacyjnej i programowej. Reagowało na nowe trendy we współczesnym teatrze formy, przemiany społeczne, a także na historię zmieniającego się świata i przede wszystkim urzeczywistniało marzenia artystów. Przez te wszystkie lata gościliśmy tutaj około 600 spektakli z ponad 40 krajów i tysiące gości z kraju i zagranicy. Nasz Festiwal stał się też marką miasta i wydarzeniem, z którym utożsamiają się jego mieszkańcy.

Z powodu pandemii ostatnie dwa lata nie były dla nas łatwe. Festiwal odbywał się hybrydowo, był przeformatowany i dzięki temu zyskał opinię wydarzenia, które nie poddaje się sytuacjom kryzysowym i zachowuje ciągłość realizacji. Obecnie, przeciwstawiając się nieprzyjemnej rzeczywistości, związanej przede wszystkim z wojną tuż za naszą wschodnią granicą, jak również wobec narastającego poczucia kryzysu wartości, staramy się w sposób twórczy po raz kolejny realizować to ważne przedsięwzięcie. W sposób bardzo świadomy chcemy odbiorcom pokazać „teatralną wyspę”, na której ujrzemy różne konwencje, tajemniczość, spontaniczność, samotność czy świat iluzji. Nasz Festiwal poprzez otwartość angażuje widownię do czynnego uczestnictwa w przedstawieniach, umożliwiając ważny kontakt aktora z widzem i dialog. Festiwal jest też świętem teatru oraz naszego miasta!

Ambicją tegorocznej edycji jest prezentacja spektakli ważnych w obszarze idei i przesłania. Pragniemy zaprezentować współczesny teatr formy, posiadający olbrzymie możliwości kreacyjne oraz artystów tworzących świat według własnych reguł i marzeń. Motywem przewodnim tegorocznego Festiwalu jest „Więcej niż teatr”. W ramach tej formuły zaprosiliśmy teatry, które działają w różnych przestrzeniach publicznych. W doborze konkursowych i towarzyszących spektakli stawiamy na różnorodność form i przemian, zachodzących w sztuce teatralnej. Dotyczą one przełamывania stereotypów, zmian formalnych, kulturowych, zbliżających twórców z różnych krajów, tworzących teatr ponad podziałami. Adres tutaj nie ma żadnego znaczenia. Artyści, mówiąc odmiennymi językami i różnymi środkami wyrazu ekspresji, przekażą istotę tego, co ważne i uniwersalne.

Podczas bieżącej edycji Festiwalu wystąpią teatry z 8 krajów (Ukrainy, Niemiec, Kolumbii, Włoch, Węgier, Słowenii, Iranu, Polski). Zaplanowaliśmy 12 spektakli w nurcie konkursowym i 8 wydarzeń towarzyszących w off festiwalu „Moje Miasto”, który jest swoistym prezentem dla mieszkańców Łomży i gości. Teatr Lalki i Aktora w Łomży, jako organizator Festiwalu, zaprezentuje swoją najnowszą premierę „Małego Księcia”, jak również zaprosi na wystawę Przemysława Karwowskiego „Czas Darowany”.

Zapraszam więc do wspólnej teatralnej podróży, życząc Państwu wielu wspaniałych wydarzeń oraz miłego pobytu w naszym mieście!

Ladies and Gentlemen, Dear Spectators!

It is my great pleasure to invite You to the 35th, jubilee edition of the International Theatrical Festival 'Valise'. The vision, organization and programme of this extraordinary event have all undergone numerous transformations since its very beginning, reacting to new trends in the contemporary theatre of the form, social changes and the ever-evolving history of the modern world. Most importantly, however, it allowed the dreams of artists to come true. Over the years we have hosted over 600 performances from more than 40 countries, and welcomed thousands of visitors from Poland and abroad. Our Festival has become the brand of Łomża and the event that its citizens can relate to.

The pandemics made the past two years difficult for us. The new, hybrid formula proved that the Festival is crisis-resistant and will not cease to continue. Today, despite the hostile reality related mostly to the war near our eastern border but also to the growing crisis of values, we strive to find creative ways to yet again realize this important undertaking. We want to consciously show the audience a 'theatrical island', where we will see various conventions, mystery, spontaneity, loneliness or the world of illusion. The open formula of the Festival engages spectators to actively participate in the performances, thus creating such an important dialogue and interaction between the audience and actors. It is also a celebration of theatre and our city!

This year we aim to present performances important in terms of ideas and messages, including the contemporary theatre of the form boasting outstanding creation capacity and artists conjuring worlds according to their own rules and desires. The theme of this edition is 'More than theatre', featuring performers dealing in a variety of public spaces. Choosing the competing and accompanying theatres we focused on the diversity of artistic forms and transformations that challenge stereotypes and touch formal as well as cultural changes, bringing together artists from different countries who create theatre free of any divisions. Origin means nothing here – the languages and means of expression may be different but they all convey the essence of what is important and universal.

The Festival this year will host theatres from 8 countries (Ukraine, Germany, Columbia, Italy, Hungary, Slovenia, Iran and Poland), with 12 performances planned for the competition and 8 accompanying events organized as the "My City" off-festival, a present for the citizens and guests of Łomża. Our Puppet and Actor Theatre, as the organizer, will stage their latest performance - "The Little Prince", and would also like to invite You to see Przemysław Karwowski's exhibition "Gift time".

I am delighted to welcome You to this year's 35th International Theatrical Festival 'Valise'. Let us embark on this artistic journey together, enjoying all the marvelous events and our city!

Bożena Sawicka

Teatrológ, kulturoznawca, pedagog. Absolwentka Uniwersytetu Łódzkiego, Podyplomowych Studiów Wiedzy o Teatrze, Filmie i Telewizji na UŁ oraz Podyplomowego Studium Menadżerów Kultury w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Od 1994 roku pracuje w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, gdzie zajmuje się instytucjami z obszaru teatru, muzyki i tańca. Współpracuje z Katedrą Dramatu i Teatru Uniwersytetu Łódzkiego, prowadząc wykłady na Studiach Podyplomowych - Zarządzanie Kulturą. Członkini wielu komisji konkursowych oraz jurorka festiwali teatralnych.

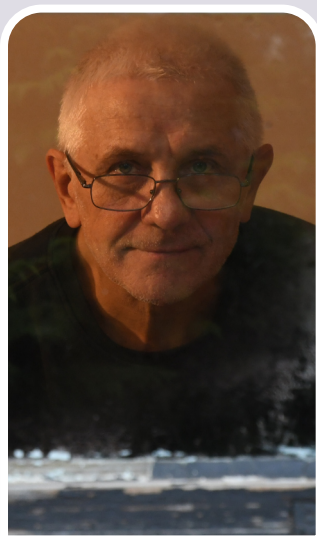
A theatrical scholar and a teacher. She is a graduate of The University of Lodz, the Post-graduate Theatre, Film and Television Studies at UL and the Post-graduate Culture Management Studies at the Warsaw School of Economics. Since 1994 employed in the Ministry of Culture, National Heritage and Sport, where she handles theatrical, music and dance institutions. She is an associate of the Chair of Drama and Theatre at the University of Lodz, giving lectures to post-graduate students of Culture Management. A selection board member for various competitions and a juror at theatrical festivals.

Marta Guśniowska

Z wykształcenia filozof, z zawodu dramatopisarka, od 2007 roku dramaturg Białostockiego Teatru Lalek. Autorka przeszło stu sztuk teatralnych, wystawianych w kraju i za granicą, jak również kilku książek dla dzieci. Debiutowała „Baśnią o Rycerzu bez Konia”, na deskach Teatru Animacji w Poznaniu (2005). Tam również miał miejsce debiut reżyserski: „A niech to Gęś kopnie!” (2014). Wielokrotna laureatka rozlicznych konkursów, między innymi „Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej”, „Konkursu na Sztukę dla Dzieci i Młodzieży”, „Konkursu dramaturgicznego Teatroteka” i wielu innych. Wielka - choć nie wzrostem - miłośniczka czekolady i „Alicji w Krainie Czarów”.

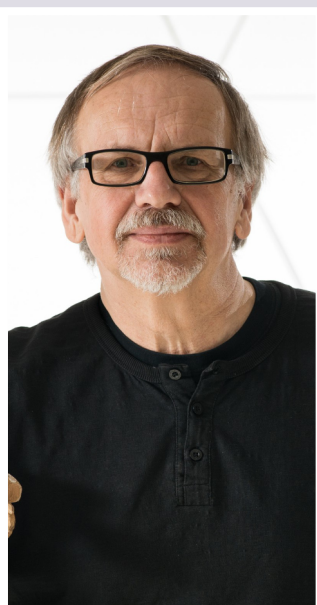
A philosopher by education, a playwright by profession, since 2007 a dramatist of the Białystok Puppet Theatre. The author of more than a hundred plays, staged in Poland and abroad, as well as several books for children. She debuted with "Fairy Tale about a Knight without a Horse", in the Animation Theatre in Poznan (2005). It was also there that she made her directorial debut: "A niech to Gęś kopnie!" (2014). She has won numerous competitions, including the "Competition for the Production of Polish Contemporary Art", "Competition for a Play for Children and Young People", "Teatroteka Drama Competition" and many others. A huge - though not by size - lover of chocolate and "Alice in Wonderland".

Mikołaj Malesza

Absolwent warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Architektury Wnętrz. Zajmuje się malarstwem, scenografią i wystawiennictwem. Autor 40 malarskich wystaw indywidualnych, jego prace prezentowano na ponad stu wystawach malarstwa polskiego w kraju i za granicą. Jest autorem ok. 80 scenografii. W latach 1991-2003 był scenografem teatru „Towarzystwo Wierszalin”, z którym został trzykrotnym laureatem nagrody Fringe First na Festiwalu Teatralnym w Edynburgu. Odznaczony Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz laureat nagrody „Henryka” Związku Artystów Scen Polskich.

Graduated from the Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw. His main field of interest is painting, set design and the art of exhibition. He created 40 individual painting exhibitions, with his works displayed both in Poland and abroad at over 100 events presenting Polish paintings. He designed around 80 stage sets. From 1991 to 2003 he worked as a set designer for the "Wierszalin" Theatre, with whom he won the Fringe First award three times at the Edinburgh Theatrical Festival. He was awarded the "Gloria Artis Gold Medal" by the Ministry of Culture and National Heritage, and the "Henryk" Award from the Association of Polish Stage Artists.

Krystian Kobyłka

Dyrektor naczelny i artystyczny Opolskiego Teatru Lalki i Aktora, wykładowca Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie, nagrodzony za reżyserię kilku spektakli na Ogólnopolskim Festiwalu Teatrów Lalek oraz czterema Złotymi Maskami w dziedzinie reżyserii, w latach 2015-2019 I v-ce Prezydent Polunima.

Dr. Krystian Kobyłka, general and artistic director of the Opole Puppet and Actor Theatre, lecturer at the Stanisław Wyspiański Academy of Theatre Arts in Krakow, awarded for directing several productions at the National Festival of Puppet Theatres and a winner of four Golden Masks in the field of directing, 1st Vice President of POLUNIMA in 2015-2019.

Konrad Szczebiot

Menadżer kultury, dziennikarz, krytyk i historyk teatru, wieloletni wykładowca lalkarskiej Filii w Białymstoku Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie oraz Policealnego Studium Wokalno-Aktorskiego w Białymstoku; Wiceprzewodniczący do spraw międzynarodowych Polskiej Sekcji Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Teatralnych AICT/IATC (były członek władz naczelnych tej organizacji); członek Zarządu Głównego Związku Artystów Scen Polskich oraz Zarządu Sekcji Teatrów Lalkowych ZASP; wychowany (dosłownie) w Białostockim Teatrze Lalek; wieloletni współpracownik Polskiego Radia oraz miesięcznika Teatr.

A culture manager, journalist, theatrical critic and historian, a lecturer at the Białystok branch of the Aleksander Zelwerowicz Theatre Academy in Warsaw and the Post-secondary Vocal and Acting School in Białystok; the vice-president for international affairs of the Polish Section of the International Association of Theatre Critics AICT/IATC (a former member of the organization's executive authorities); a member of the General Management Board of the Union of Polish Stage Artists (UPSA) and the Management Board of the Puppet Theatre Section of UPSA; brought up (literally) in the Białystok Puppet Theatre; a long-term collaborator of Polish Radio and the "Teatr" monthly.

Teatr Lalki i Aktora

w Łomży

35 lat

1987 - 2022

PROGRAM FESTIWALU / FESTIVAL PROGRAMME

9 CZERWCA 2022 • CZWARTEK

- 10.00 - Otwarcie Festiwalu - Teatr Lalki i Aktora
- 10.30 - Zaches Teatro (Włochy) - Kopciuszek - Teatr Lalki i Aktora
- 12.00 - Grupa Coincidentia (Polska) - Ściana z widokiem - Hala Kultury
- 17.00 - Czas Darowany - Wystawa Przemysława F. Karwowskiego - Galeria „Pod Arkadami” (wydarzenie towarzyszące)
- 19.00 - Compañía Mohan Machin Titeres y Figuras Animadas (Kolumbia) - Cień Jaguara - Hala Kultury
- 20.00 - Compagnia Degli Sbuffi (Włochy) - Tozzabancone & Fittifitti - plac katedralny (wydarzenie towarzyszące)

10 CZERWCA 2022 • PIĄTEK

- 10.00 - Teatr Lalek Guliwer (Polska) - Miasto Świateł - Hala Kultury
- 11.30 - Teatr „Baj Pomorski” w Toruniu (Polska) - Laboratorium Dźwięku - Teatr Lalki i Aktora
- 17.00 - Teatr Pinezka (Polska) - Epidemia śmiechu, czyli Teatr Clowna Pinezki - ul. Długa (wydarzenie towarzyszące)
- 18.00 - Bence Sarkadi (Węgry) - Opowieści z ławeczki - Teatr Lalki i Aktora
- 19.30 - Theater des Lachens (Niemcy) - Republika marzeń - Hala Kultury
- 21.00 - Teatr Biuro Podróży (Polska) - Eurydyka - parking przy Parku Wodnym (wydarzenie towarzyszące)

11 CZERWCA 2022 • SOBOTA

- 10.00 - Teatr Lalek ARLEKIN im. H. Ryla w Łodzi (Polska) - Wędrowka Nabu - Teatr Lalki i Aktora
- 12.00 - Bence Sarkadi (Węgry) - Budapesztańskie marionetki - Park im. Jana Pawła II (wydarzenie towarzyszące)
- 17.00 - Bence Sarkadi (Węgry) - Budapesztańskie marionetki - ul. Długa (wydarzenie towarzyszące)
- 18.00 - Maribor Puppet Theatre (Słowenia) - Pinokio - Teatr Lalki i Aktora
- 19.00 - Teatr Pinezka (Polska) - Sen nocy letniej Clowna Pinezki - ul. Długa (wydarzenie towarzyszące)
- 20.00 - Yase Tamam Company (Iran) - Dom Bernardy Alba - Hala Kultury

12 CZERWCA 2022 • NIEDZIELA

- 10.00 - Tamopolski Akademicki Teatr Lalek (Ukraina) - Vasilina - Teatr Lalki i Aktora
- 11.00 - Fundacja Gra/nice (Polska) - Bezimienny/Nieznany - Hala Kultury
- 13.00 - Circus Ferus (Polska) - Jak Nieleмка i Lemtak świat ratowali - ul. Długa (wydarzenie towarzyszące)
- 16.00 - Teatr Lalki i Aktora w Łomży (Polska) - Mały Książę - Teatr Lalki i Aktora (wydarzenie towarzyszące)
- 20.30 - Zakończenie Festiwalu - Muszla koncertowa (wydarzenie towarzyszące)
- 21.00 - Teatr AKT (Polska) - Fantomy - Muszla koncertowa (wydarzenie towarzyszące)

teatrlomza.pl

@teatrlomza

#teatrlomza

Marek Waszkiel

TRZYDZIEŚCI PIĘĆ WALIZEK

Czy Łomża mogła stać się polskim Charleville-Mézières? Pewnie to zbyt życzeniowe pytanie. Wprawdzie obydwa miasta należą do niewielkich, obydwa mieszczą się w biedniejszych, wschodnich częściach swoich krajów, ale dzieli

je zasadniczo infrastruktura, mimo wszystko środki finansowe, jakimi dysponują, a i siła lokalnych środowisk, ambicji władz oraz wizji artystów, którzy związali się z francuskim regionem, dziś już Grand Est, i tracącą swoje wpływy Łomżą: przez ponad dwie dekady miastem wojewódzkim, dziś 60-tysięczną stolicą powiatu. Zatem - nie mogła.

Wszak gdzieś na przełomie XX i XXI wieku łomżyński festiwal już okrzepł, wpisał się pomiędzy najważniejsze polskie imprezy lalkarskie, a w województwie podlaskim był wówczas jedynym teatralnym wydarzeniem tej rangi. Niezależnie od ambicji Białegostoku, z silnym, znanym i rozbudowującym się teatrem lalek, rosnącą pozycją Akademii Teatralnej, wkrótce jej studenckim festiwalem *lalkanielalka* i rodzącymi się nieustannie nowymi grupami teatralnymi, wyłaniającymi się z kolejnych roczników absolwentów.

Łomżyńska Walizka wciąż jest, obok Bielska-Białej i Opola, a ostatnio także Wałbrzycha, jednym z najważniejszych polskich festiwali lalkarskich. Jesteśmy w przededniu jej 35., jubileuszowej edycji. To dobry moment do spojrzenia wstecz, na festiwalowy dorobek. I także próbę podsumowania. By posłużyć się wykorzystywanym przez lata łomżyńskim sloganem - co nam przyniosła Walizka?

Zaglądałem do łomżyńskiego Teatru Lalki i Aktora wielokrotnie. Na premiery, na spektakle, ale przede wszystkim właśnie na Walizkę. Uczestniczyłem w ponad dwudziestu festiwalowych edycjach. Jako juror, towarzysząc spektakłom teatrów, z którymi byłem związany, wreszcie jako uczestnik-gość festiwalu. Obejrzałem w Łomży grubo ponad dwieście prezentowanych tu spektakli. Wiele z nich mam wciąż w pamięci, pokazywanych w rozmaitych salach: domów kultury, szkół, w prowizorycznych pomieszczeniach teatru, zanim ten doczekał się własnej siedziby w budynku byłej straży pożarnej. Zawsze panował tu wyborny klimat mimo rozmaitych niedostatków, często rozpalonych do czerwoności sal mieszczących nadmiar widzów, albo zbyt dużych przestrzeni, słabo dopasowanych do wymogów teatralnych.

THIRTY-FIVE VALISES

Could Łomża have become a Polish Charleville-Mézières? That question is probably too wishful. Although both cities are small and located in the poorer, eastern parts of their countries, they differ essentially in infrastructure and financial resources at their disposal. Other differences lie in strength of local communities, ambitions of the authorities and visions of artists associated with both the French region now known as Grand Est and Łomża - for over two decades a provincial city, now losing its influence capital of the district with population of 60 thousand. So, to answer the question, it couldn't.

After all, somewhere at the turn of 20th - 21st centuries, the festival in Łomża had already solidified and became one of the most important Polish puppeteering events. It was also the only theatrical event of this rank in Podlaskie Voivodeship, regardless of the ambition of Białystok and its strong, well-known and expanding puppet theatre. Especially with the growing position of the Academy of Dramatic Art with its student *puppetnopuppet* festival and new theatre groups constantly emerging from new generations of graduates.

Festival "Valise" is still, next to Bielsko-Biala, Opole and recently also Wałbrzych, one of the most important Polish puppeteering festivals. As we are on the eve of its 35th anniversary edition, it's a good time to look back on the festival's achievements and attempt to summarize it. To make use of a slogan well known in Łomża- what did the festival "Valise" bring us?

I have visited The Puppet and Actor Theater in Łomża many times. To see premieres and performances but above all - to see "Valise". I have taken part in over twenty festival editions, both as a guest and juror, accompanying the performances of the theatres I was associated with. I watched over two hundred performances presented here in Łomża, many of which are still in my memory. Before the theatre had its own seat in the building of the former fire station, performances were held in various halls: cultural centers, schools, provisional theatre rooms. Various shortcomings have often occurred, such as burning hot rooms with too many guests or too large spaces, poorly matched to theatrical requirements. Despite that, there has always been wonderful atmosphere. Kindness and concern of the organizers compensated for any inconvenience. For a couple of days in May and June, Łomża was becoming a place of meetings with friends and compelling conversations about the theatre.

Życzliwość i troska organizatorów rekompensowała jednak wszelkie niedogodności. Łomża stawała się w kilka majowoczerwcowych dni miejscem spotkań z przyjaciółmi, zajmujących rozmów o teatrze, miejscem, gdzie wirowały emocje, zachwyty i spory. Mieszkańcy miasta też polubili tę imprezę, bogaty program imprez ulicznych przyciągał tłumy, a i kameralne, czasem trudne spektakle, nie tylko dla dzieci, skupiały ciekawą teatru publiczność. Zbudowała ona na przestrzeni lat środowisko prawdziwych miłośników teatru, zwłaszcza dominującego tu teatru lalek. Obok Charleville-Mézières Łomża jest bodaj jedynym miastem na świecie, gdzie festiwal dał okazję do poznania i zaprzyjaźnienia się z właścicielami kawiarni i restauracji, sklepów rozmaitych branż, przedziwnych, przypadkowych spotkań podczas przedstawień czy codziennych wędrówek po mieście. Przez lata rozpoznawaliśmy się dzięki papierowym, bardzo efektownym, walizkom wręczanym uczestnikom, zawierającym rozmaite festiwalowe gadżety i drukowane materiały. Zachowałem ich sporą kolekcję.

Wszystko zaczęło się trzydzieści pięć lat temu dzięki pasji łomżyńskiego poety Henryka Gały, pewnie także swoistej ambicji lokalnych urzędników wojewódzkich i miejskich, ale zwłaszcza marzeń i skuteczności dyrektora Gały, których przecenić nie sposób, mimo że on sam pozostał na środowiskowym marginesie. Powołując w 1987 roku najmłodszy (i ostatni zarazem w Polsce Ludowej) Państwowy Teatr Lalek w Łomży, nie mając ani siedziby, ani profesjonalnego zespołu (pozyskał wprawdzie kilkoro lalkarskich seniorów), a w gruncie rzeczy dysponując też minimalnymi środkami finansowymi, mierzył się z wyzwaniem, któremu - wydawało się - sprostać nie mógł. Zachowałem w pamięci bodaj pierwszą prezentację łomżyńskiego teatru na III Ogólnopolskich Spotkaniach Teatrów Lalek w Białymstoku w 1989 roku, festiwalu, w którym z nakazu administracyjnego miały obowiązek uczestniczyć wszystkie państwowe sceny lalkowe. Działający od kilkunastu zaledwie miesięcy zespół łomżyński pokazał *Oczy węża* w reżyserii Ildusa Zinnurova i poniósł smrotną klęskę. Nigdy chyba nie słyszałem tak powszechnie i publicznie wyrażanej krytyki i braku akceptacji dla artystycznego efektu spektaklu (także spektakli dwóch innych państwowych teatrów).

Henryk Gała przetrwał niepowodzenia, w kilka miesięcy po uruchomieniu teatru powołał Ogólnopolskie Spotkania Teatru w Walizce. Z początku było to raczej lokalne święto. W pierwszych trzech edycjach dominowały zespoły prawie amatorskie, czy półprofesjonalne. Henrykowi Gale zależało na „teatralnej różnorodności”, nie miał przecież żadnych pieniędzy.

It was a scene of swirling emotions, delights and disputes. Łomża residents liked the rich program of street events very much and performances weren't aimed only at children. Sometimes they were more intimate and difficult, attracting crowds curious about the theatre. Over the years, the festival has built an environment of true theatre lovers, especially enjoying the dominating puppet theatre. Apart from Charleville-Mézières, Łomża is probably the only city in the world where the festival came along with other opportunities. It was possible to get to know and befriend the owners of cafes, restaurants and shops as well as experience strange, unplanned meetings during performances or daily trips around the city. Over the years, participants of the festival have been recognizing each other thanks to very impressive paper suitcases that were handed over to us along with various festival gadgets and printed materials. I kept a big collection of them.

It all began thirty-five years ago. One reason was ambition of local provincial and municipal officials, another and more important one was passion of poet from Łomża - Henryk Gała. Even though he himself remained on the environmental margin, his dreams and efficiency as the director couldn't be underestimated. In 1987 he appointed the youngest and at the same time last in the People's Poland State Puppet Theatre in Łomża, having neither a registered office nor a professional team apart from several puppeteering seniors. With all that and also minimal financial resources, he faced a challenge that seemed unable to meet. I kept in memory the first presentation of the Theatre in Łomża at the third National Festival of Puppet Theatres in Białystok in 1989, in which all state puppet theatres were obliged to participate by administrative order. The team from Łomża, which had been functioning for over a dozen months, presented the *Serpent's Eyes* directed by Ildus Zinnurov. It turned out to be a complete disaster. I have probably never heard such widely and publicly expressed criticism and lack of acceptance for the artistic effect of the performance as I did towards that one and two other state theatres' performances.

Henryk Gała survived the setbacks and a few months after the theatre started functioning, he established the National Theatre Meetings "In the Suitcase" ("Valise"). At first it was rather a local holiday and the first three editions were dominated by almost amateur or semi-professional groups, especially since Gała didn't have any money for travelling or fees. However, he cared about "theatrical diversity" and wanted to enrich the theatrical offer very much, not only for the

dzy na podróże czy honoraria, a zależało mu bardzo na wzbogaceniu teatralnej oferty. Nie tylko dla mieszkańców Łomży. Występujące maleńkie grupy grały w całym regionie, w wioskach, dokąd teatr nigdy nie docierał. To była taka praca u podstaw, silnie edukacyjno-upowszechnieniowa, choć zdarzały się artystyczne niespodzianki, jak występ Magdy Banach, Polki z Argentyny i zarazem studentki warszawskiej ASP, która pokazała entuzjastycznie przyjętego Icara, zrealizowanego przy pomocy rzeźb poruszanych żyłkami.

Od 1991 roku łomżyńskie spotkania powoli przekształcały się w przegląd repertuaru niezależnych teatrów prywatnych. Tu zdobywały ostrogi białostockie grupy Kłapa (*Tymoteusz Rymcimci*) i Pacuś, Tadeusz Wierzbicki przebojowo wkraczał z Teatrem małe i, wielokrotnie gościł Grzegorz Kwieciński i jego Teatr Ognia i Papieru, Nieformalny Teatr Animacji Korzunowiczów, pojawił się Teatr Rzeczy Znalezionych z Opola, łódzki Antrakt, wkrótce Teatr IV Piętra z Wałbrzycha, Conieco Mariana Oldziejewskiego, poznański BIS, Teatr Wierzbak, jeszcze później Unia Teatr Niemożliwy, supraskie Okno, Walny - Teatr.

Joanna Rogacka sformułowała kiedyś taką tezę, że Henryk Gała organizując Spotkania w Walizce wyprzedził o kilka lat zjawisko, które w latach 90. pojawiło się jako wyraźny już nurt w polskim lalkarstwie: teatr prywatny, niezależny, wcześniej niemożliwy (czy prawie niemożliwy) do zrealizowania w rzeczywistości PRL-u.

Piątą edycję (1992) przygotowywał już nowy szef teatru w Łomży, Zbigniew Głowacki i wspierający go w roli kierownika organizacyjnego Jarosław Antoniuk. Powołano festiwalowe jury. Odtąd szerszym nurtem weszły teatry instytucjonalne. Erupcja indywidualnych aktorskich inicjatyw zbiegła się, niestety, z błyskawicznym ubożeniem państwowych scen, które łatwo zaanektowały tę nową, kameralną formę widowisk, a dysponując wciąż silnym zapleczem techniczno-warsztatowym zepchnęły wiele teatrów nieinstytucjonalnych w strefę cienia.

Łomżyńska Walizka zrezygnowała więc z lansowania młodych grup teatralnych, stawiając na warsztat, profesjonalizm i jakość, zachowując wymóg kameralności, ograniczonej liczbą występujących aktorów i wielkością przestrzeni scenicznej. Swoją drogą często aktorzy teatrów instytucjonalnych podejmowali własne próby budowania spektakli, eksploatowanych w ramach teatralnego repertuaru lub nie, ale powstających dzięki wsparciu macierzystych teatrów. Tak było w Poznaniu, łódzkim Arlekinie, Lublinie, Katowicach i w innych teatrach.

Łomża residents. Small groups performed throughout the whole region, in villages where the theatre never reached before. Although it was rather educational and disseminative work, there were some artistic surprises. One example is enthusiastically received "Icarus" in which thin lines were used to make the sculptures move. It was performed by Magda Banach, a Pole from Argentina and a student at the Warsaw Academy of Fine Arts.

Since 1991, meetings in Łomża have slowly evolved into an overview of independent private theatres' repertoires. Here Białystok groups Kłapa (*Timothy Rymcimci*) and Pacuś gained experience, while Tadeusz Wierzbicki made a splash with his go-getting "Małe i" Theater. Throughout the years there were also many other guests: Grzegorz Kwieciński and his Theatre of Fire and Paper, Korzunowicz Family Informal Animation Theater, Theater of Things Found from Opole, Antrakt from Łódź, IV-Floor Theater from Wałbrzych, Conieco Theater by Marian Oldziejewski, BIS Theater from Poznań, Wierzbak Theatre. Later even the Impossible Theater Union, Okno Theater from Supraśl, Walny-Theater.

Joanna Rogacka once said that Henryk Gała, by organizing Meetings "In the Suitcase" ("Valise"), overtook by a few years the phenomenon that appeared in the 1990s as a clear trend in Polish puppetry: a private, independent theatre. That was almost impossible to implement in reality of the Polish People's Republic.

The fifth edition in 1992 was prepared by the new head of the theatre in Łomża, Zbigniew Głowacki and supporting him in the role of organizational manager Jarosław Antoniuk. A festival jury was chosen. From that moment institutional theatres have become more widespread. The escalation of individual acting initiatives, unfortunately, coincided with the rapid impoverishment of state theatres, which easily took over this new, intimate form of performances. Having still strong technical and skillful potential, they pushed many non-institutional theatres into the shadow zone.

"Valise" resigned from promoting young theatre groups and focused on skills, professionalism and quality, while also maintaining the requirement of intimacy, limited by the number of actors and the size of the stage space. Actors of institutional theatres often made their own attempts to create performances with support of their home theatres, sometimes as a part of the theatre repertoire, sometimes not. This was the case in Poznań, Lublin, Katowice, The Arlekin Puppet Theatre in Łódź and other theatres.

Trzydzieści Pięć Walizek

W 1994 Głowackiego na stanowisku dyrektora Teatru Lalek i szefa Łomżyńskich Spotkań Teatru w Walizce zastąpił Jarosław Antoniuk i z jego nazwiskiem kojarzyć się odtąd będzie Walizka. Obok Henryka Gały, który wylansował ideę festiwalu, to właśnie Jarosław Antoniuk jest rzeczywistym twórcą imprezy, która w 1997 podczas jubileuszowej X edycji przyjęła nazwę Łomżyńskiego Festiwalu Teatru w Walizce, trzy lata później uzupełnioną słowem: Międzynarodowy.

Teatry ze świata pojawiły się w Łomży znacznie wcześniej. Pierwszymi byli bodaj francuscy kłowni z Association Compagnie. Od 1994 gościły już regularnie teatry z sąsiadujących krajów Europy Środkowo-Wschodniej: Ukrainy, Rosji, potem Słowacji, Litwy, Niemiec, dalej Łotwy, Bułgarii, Węgier, Białorusi, Czech i zwłaszcza krajów byłej Jugosławii: Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Chorwacji, Słowenii. Wschodnioeuropejskie instytucjonalne teatry przyzwyczajone były do praktyki ponoszenia wszelkich kosztów festiwalowych w zamian za zakwaterowanie i wyżywienie oraz szansę występu poza własną siedzibą, cóż dopiero w innym kraju. Ostatnie lata XX wieku zaczęły tę praktykę kwestionować, choć w wielu miejscach przetrwała ona do dziś. Dlatego też stosunkowo łatwo było pozyskać instytucjonalnych międzynarodowych uczestników, zwłaszcza z krajów bliskiego sąsiedztwa. Miały one przecież też niemało do zaprezentowania. Na długo widzowie zapamiętali *Tymoteusza Rymcimci* ze Lwowa, *Szałaputki* z rosyjskiego Niżnego Tagile, ukraińskie spektakle z Symferopola i Kijowa, wileński Teatr Lele, grodzieńską *Tragedię Makbeta*, iwanowskie *Wiedźmy*, by wymienić kilka spektakli i teatrów. To w Łomży właśnie, w 1999 roku, pierwszą międzynarodową prezentację miał Władimir Zacharow, który w swoim jednoosobowym teatrze 2 + Ku pokazał *Jasia i łodygę fasoli*, demonstrując oryginalną i całkowicie nowatorską technikę lalek nadgarstkowych. Zacharow, tragicznie zmarły przed kilkanaście laty, stał się wkrótce twórcą szeroko znanym, a liczni jego uczniowie do dziś na całym świecie posługują się wymyśloną przez niego konstrukcją. W Łomży był festiwalowym objawieniem, otrzymał jedną z głównych nagród, przegrywając jedynie z błyskotliwymi *Szelmostwami Skapena* Teatru Montownia.

Choć łomżyńska Walizka uznawana jest za festiwal lalekowy, regulamin nie ogranicza teatralnych środków i niekiedy dopuszczano tzw. przedstawienia „nielalkowe”. Najczęściej dotyczyło to widowisk plenerowych, zawsze silnie w Łomży obecnych i będących magnesem dla mieszkańców miasta, ale i w programie głównym pojawiały się spektakle aktorskie. Walizkę cechuje bowiem odsamego początku otwartość, ucieczka przed jakimkolwiek środowiskowym gettem i ten

In 1994, Jarosław Antoniuk replaced Głowacki as the director of the Puppet Theatre and the head of the Theatre Meetings “In the Suitcase” in Łomża. From now on, “Valise” will be associated with his name. Next to Henryk Gała, who promoted the idea, Jarosław Antoniuk is the real creator of the event, which during its 10th anniversary in 1997 changed the name to Theatrical Festival “Valise” in Łomża. Three years later it was extended with the word: International.

However, theatres from around the world appeared in Łomża much earlier. The first ones were perhaps French clowns from the Association Compagnie. Since 1994, theatres from neighbouring countries of Central and Eastern Europe: Ukraine, Russia, then Slovakia, Lithuania, Germany, Latvia, Bulgaria, Hungary, Belarus, the Czech Republic and especially the countries of the former Yugoslavia: Bosnia and Herzegovina, Serbia, Montenegro, Croatia and Slovenia have been regularly present. Eastern European institutional theatres were used to the practice of bearing all festival costs in exchange for accommodation, meals and the chance to perform outside their own seat, yet alone in another country. The last years of the 20th century began to question this practice, although in many places it has survived to this day. Because of that, it was relatively easy to attract institutional international participants, especially from neighbouring countries. After all, they also had a lot to present. Memorable impression on viewers had *Timothy Rymcimci* from Lviv, *Szałaputki* from the Russian Nizhny Tagile, *The Tragedy of Macbeth* from Grodno, *The Witches* from Ivanovo, Ukrainian performances from Simferopol and Kiev, Vilnius Lele Theatre, to name a few performances and theatres. In 1999 Vladimir Zacharov had his first international presentation here in Łomża. His single-person 2 + Ku Theater showed *Jack and the Beanstalk*, demonstrating the original and completely innovative technique of wrist dolls. Zacharov, tragically deceased a few years ago, soon became a well-known creator and many of his students around the world still use construction that he invented. In Łomża, he was a festival revelation and he received one of the main awards, losing only to the brilliant *Scapin the Schemer* performed by Montownia Theater.

Although “Valise” is considered to be a puppet festival, the regulations don't limit theatrical means and sometimes so-called “non-puppet” performances were allowed. It concerned mostly outdoor performances, that always were strongly present in Łomża and turned out to be magnet for the city's inhabitants, but also the main program featured acting performances. “Valise” was from the very beginning

bogaty wachlarz jest wciąż utrzymywany, zwłaszcza że także świat teatru lalek coraz silniej przeniknięty jest sztuką aktorską, działaniami plastycznymi i alternatywnymi.

Być może w poszukiwaniu tej teatralnej (ale i lalkarskiej) różnorodności program Walizki po 2000 roku koncentrował się coraz silniej na prezentacji spektakli zagranicznych. Stanowiły one odtąd mniej więcej trzy czwarte festiwalowych pokazów. Powody były zapewne rozmaite. Łomżyński teatr lalek rósł w siłę. Chciał zaznaczyć swoją obecność na świecie, a własny festiwal i zapraszane z innych krajów przedstawienia, to zawsze doskonała okazja do nawiązywania nowych kontaktów, przyjaźni i podejmowania współpracy z teatrami z zewnątrz. Jarosław Antoniuk coraz regularniej wyjeżdżał z własnym zespołem do miejsc, z których zapraszał spektakle, z czasem w wielu teatrach (zwłaszcza byłej Jugosławii) reżyserował. Korzystał więc i łomżyński teatr, i festiwal. Zresztą marzenie o umiędzynarodowieniu festiwalu towarzyszyło Walizce niemal od samego początku. Na przeszkodzie w zapraszaniu przedstawień zachodnich stał wcześniej skromny budżet, bo oferty pojawiały się już w początku lat 90.

Takim otwarciem na szeroki świat była zapewne XIX festiwalowa edycja z 2006 roku. Liczba zgłoszeń do udziału w festiwalu przekroczyła wówczas 50 aplikacji, a w Łomży po raz pierwszy pojawiły się spektakle z od dawna wypatrywanego Zachodu: Argentyny, Holandii, Norwegii, Włoch i Izraela, uzupełnione przedstawieniami z Czech i Chorwacji. I to właśnie chorwacki *Las Stribora* z Rijeki, znakomity spektakl z Liberca *Jak Kuba za Marketą* chodził, uzupełnione wrocławskim Słowikiem Anny Kramarczyk i włoskim *Beckettem i Baconem* teatru Il Dottor Bostik wyróżniono głównymi nagrodami. Odtąd program łomżyńskiej Walizki każdorazowo oscyluje w granicach 12-15 spektakli, w tym 4-5 polskich przedstawień, takiejże ilości propozycji z Europy Środkowo-Wschodniej i reszty świata.

Zwłaszcza ta reszta świata wciąż przynosi geograficzne niespodzianki, ale i prawdziwe perełki. W Łomży gościli zespoły i lalkarze ze Stanów Zjednoczonych, Brazylii, Chin, Indii, Iranu, Japonii, nawet Nowej Zelandii, oczywiście także z wielu europejskich krajów, nie wyłączając Islandii, o której tradycjach lalkarskich nic nie wiedzieliśmy. Ten oryginalny dobór propozycji czasem kierował naszą uwagę na klasyczne tradycyjne formy lalkarskie, jak radzastańskie marionetki Hindusa Jagdish Bhatta, chińskie pacynki z Zhangzhou, wirtuozersko animowane jawajki z Guangxi czy mistrzowską realizację *Puncha i Judy* Konrada Frederiksa z Wielkiej Brytanii; czasem wskazywał na oryginalne poszukiwania nowych

opisanych jako bardzo otwarte, ucieczka od jakiegokolwiek środowiska. Ta bogata gama jest wciąż utrzymana, zwłaszcza, że także świat teatru lalek coraz silniej przeniknięty jest sztuką aktorską, działaniami plastycznymi i alternatywnymi.

Być może w poszukiwaniu tej teatralnej (ale i lalkarskiej) różnorodności program Walizki po 2000 roku koncentrował się coraz silniej na prezentacji spektakli zagranicznych. Stanowiły one odtąd mniej więcej trzy czwarte festiwalowych pokazów. Powody były zapewne rozmaite. Łomżyński teatr lalek rósł w siłę. Chciał zaznaczyć swoją obecność na świecie, a własny festiwal i zapraszane z innych krajów przedstawienia, to zawsze doskonała okazja do nawiązywania nowych kontaktów, przyjaźni i podejmowania współpracy z teatrami z zewnątrz. Jarosław Antoniuk coraz regularniej wyjeżdżał z własnym zespołem do miejsc, z których zapraszał spektakle, z czasem w wielu teatrach (zwłaszcza byłej Jugosławii) reżyserował. Korzystał więc i łomżyński teatr, i festiwal. Zresztą marzenie o umiędzynarodowieniu festiwalu towarzyszyło Walizce niemal od samego początku. Na przeszkodzie w zapraszaniu przedstawień zachodnich stał wcześniej skromny budżet, bo oferty pojawiały się już w początku lat 90.

Takim otwarciem na szeroki świat była zapewne XIX festiwalowa edycja z 2006 roku. Liczba zgłoszeń do udziału w festiwalu przekroczyła wówczas 50 aplikacji, a w Łomży po raz pierwszy pojawiły się spektakle z od dawna wypatrywanego Zachodu: Argentyny, Holandii, Norwegii, Włoch i Izraela, uzupełnione przedstawieniami z Czech i Chorwacji. I to właśnie chorwacki *Las Stribora* z Rijeki, znakomity spektakl z Liberca *Jak Kuba za Marketą* chodził, uzupełnione wrocławskim Słowikiem Anny Kramarczyk i włoskim *Beckettem i Baconem* teatru Il Dottor Bostik wyróżniono głównymi nagrodami. Odtąd program łomżyńskiej Walizki każdorazowo oscyluje w granicach 12-15 spektakli, w tym 4-5 polskich przedstawień, takiejże ilości propozycji z Europy Środkowo-Wschodniej i reszty świata.

Zwłaszcza ta reszta świata wciąż przynosi geograficzne niespodzianki, ale i prawdziwe perełki. W Łomży gościli zespoły i lalkarze ze Stanów Zjednoczonych, Brazylii, Chin, Indii, Iranu, Japonii, nawet Nowej Zelandii, oczywiście także z wielu europejskich krajów, nie wyłączając Islandii, o której tradycjach lalkarskich nic nie wiedzieliśmy. Ten oryginalny dobór propozycji czasem kierował naszą uwagę na klasyczne tradycyjne formy lalkarskie, jak radzastańskie marionetki Hindusa Jagdish Bhatta, chińskie pacynki z Zhangzhou, wirtuozersko animowane jawajki z Guangxi czy mistrzowską realizację *Puncha i Judy* Konrada Frederiksa z Wielkiej Brytanii; czasem wskazywał na oryginalne poszukiwania nowych

form teatralnej wypowiedzi, jak choćby w pięknym spektaklu Teatru Aria z Iranu *I on powiedział: zobaczysz dziś, jutro, pojutrze*. W 2018 pojawił się w Łomży nawet legendarny amerykański Bread & Puppet Theatre Petera Schumanna, wciąż funkcjonujący, choć wielkie dni artystycznych osiągnięć ma on już dawno za sobą.

Sukcesy w Łomży odnosili wspaniali artyści i zespoły. Kilkakrotnie gościł tu niemiecki Theater des Lachens z wybitnymi przedstawieniami Franka Soehlnle *Kleist*, a potem *Don Kichot*, Duda Paiva prezentował *Złotego konia* zrealizowanego w Łotewskim Teatrze Lalek, Hiszpanka Rosa Diaz - *Kamień na kamieniu*, Aleksiej Lejajewski - *Dlaczego ludzie się starzeją* z Białoruskiego Teatru Lalek w Mińsku, węgierska Ciróka - *Opowieść o dziewczynce w kolorze niebieskim*, Oleg Żiugzda - *Pikową damę* z Grodna, włoskie Teatrodistinto - *Czarna owcę*, słoweńscy lalkarze z Mariboru - *Jak Shlemiel szedł do Warszawy*, petersburski Karlsson Haus - *Opowieść o Wani i tajemnicach rosyjskiej duszy*, czy choćby z ostatniej edycji Ulrike Quade Company z *Coco Chanel*.

A było tu przecież i wiele znakomitych polskich spektakli, poczynając od *Toporlandu* Unii Teatr Niemożliwy, *Baldandersa* Marcina Bartnikowskiego i Marcina Bikowskiego, *Żywotów świętych osiedlowych* Agaty Kucińskiej, po *Huljet, Huljet* krakowskiego Teatru Figur i *Rutkę* łódzkiego Arlekina, nie wspominając o wielu innych spektaklach, dużych i małych teatrów. Z programu imprez towarzyszących też dałoby się ułożyć listę znakomitych propozycji, bo występowały tu przecież, niekiedy wielokrotnie m.in. Teatr Ósmego Dnia, Teatr Biuro Podróży, Klinika Lalek, KTO, Teatr AKT, Dźwiękowiążka Sambora Dudzińskiego, Pinezka Przemysława Grzędzieli, Teatr Snów, Porywacze Ciał, ukraiński Teatr Voskriesin-nia. A gdyby dopisać jeszcze wystawy w kameralnej Galerii pod Arkadami, prowadzonej od początku przez Przemysława Karwowskiego, prezentujące dokonania najwybitniejszych polskich scenografów, z Adamem Kilianem, Jadwigą Mydlarską-Kowal, Joanną Braun, Rajmundem Strzeleckim, Mikołajem Maleszą i wieloma innymi twórcami, otrzymamy ofertę rozległą, bogatą, wielostronną i fascynującą. Uczestnicząc przez kolejne lata w łomżyńskiej Walizce można było zapoznać się ze sztuką lalkarską na najwyższym poziomie. I niejedyn młody człowiek właśnie podczas Walizki przechodził przyspieszony proces edukacji teatralnej, kontynuowany później choćby w białostockiej Akademii Teatralnej. Dzięki Walizce Łomża stała się swoistym poligonem, kuźnią kształtującą przyszłych twórców teatralnych. To wielka festiwalowa karta.

masterpiece of *Punch and Judy* by Konrad Frederiks from Great Britain. Sometimes our attention was pointed to the original search for new forms of theatrical expression, such as in the beautiful performance of the Aria Theatre from Iran *And he said: you will see today, tomorrow, the day after tomorrow*. In 2018, even the legendary Peter Schumann's Bread & Puppet Theatre appeared in Łomża. Although it has already had great days of artistic achievements, it's still functioning.

Great artists and bands achieved successes in Łomża. On several occasions we saw the German Theater des Lachens with outstanding performances by Frank Soehlnle: *Kleist* and then *Don Quijote*. Duda Paiva presented the *Golden Horse* made at the Latvian Puppet Theatre. We also saw the Spanish *Stone on a Stone* by Rosa Diaz, Aleksei Lejajewski from the Belarusian Puppet Theatre in Minsk with *Why People Age?*, *The story of the girl in blue* by Hungarian Ciróka, *The Queen of the Spades* by Oleg Żiugzda from Grodno, the Italian Teatrodistinto with *The Black Sheep*, Slovenian Puppeteers from Maribor with *When Shlemiel Went to Warsaw*, the Petersburg Karlsson Haus with *A Tale of Vania and Enigmatic Russian Soul* and *Coco Chanel* by Ulrike Quade Company from the last edition of the festival.

There were also many excellent Polish performances, starting with the *Toporland* of the Impossible Theatre Union, *Baldanders* by Marcin Bartnikowski and Marcin Bikowski, *The Lives of the Project-Housing Saints* by Agata Kucińska, *Hulyet, Hulyet* of the Teatr Figur Kraków and *Rutka* of The Arlekin Puppet Theatre in Łódź, not to mention many other performances by other large and small theatres. It would also be possible to compile a list of excellent proposals from the programme of accompanying events, because they appeared here many times, including The Theatre of the Eighth Day, Travel Agency Theatre, Puppet Clinic Theatre, KTO Theatre, AKT Theatre, Sambor Dudziński's Sound-Binder, Przemysław Grzędziela's the Theater of Pinezka, Dream Theatre, Body Snatchers and Ukrainian Voskriesin-nia Theatre. And if we add the exhibitions in the intimate Gallery under Arcades, run from the beginning by Przemysław Karwowski, presenting the achievements of the most outstanding Polish set designers such as Adam Kilian, Jadwiga Mydlarska-Kowal, Joanna Braun, Rajmund Strzelecki, Mikołaj Malsza and many others, we will receive an extensive, rich, multilateral and fascinating offer. By participating in the festival, it was possible to get acquainted with puppetry art at the highest level. During "Valise" many young people underwent an accelerated process of theatre education,

Od lat organizatorzy festiwalu są zasypywani zgłoszeniami z całego świata. Co roku napływa ponad sto aplikacji. Wybór nigdy nie jest łatwy, zwłaszcza że decyzje programowe trzeba podejmować z reguły na podstawie zapisów spektakli. Ale dziś to też znacznie łatwiejsze niż przed laty. Rejestracje spektakli osiągają doskonały poziom techniczny, czego dowiodła ostatnia edycja Walizki. Po pierwszym roku pandemijnym, kiedy niemal wszystkie światowe festiwale zostały odwołane, Łomża w 2020 roku wykorzystwała krótki czas względnego otwarcia (tym razem wyjątkowo festiwal odbył się we wrześniu) i przeprowadziła imprezę, kameralną i wyłącznie w przestrzeniach otwartych, zapraszając solistów i małe formy: Teatr Nemno Henryka Hryniewickiego, Teatr Ognia i Papieru Grzegorza Kwiecińskiego, marionetkarza Krzysztofa Falkowskiego, Teatr Barnaby Marcina Marca. A ubiegłoroczną edycję postanowiono przeprowadzić w formie hybrydowej: przedstawienia polskie grane były na żywo przed publicznością, zespoły zagraniczne prezentowały się online na wielkim ekranie w nowej łomżyńskiej Hali Kultury, znakomitej przestrzeni teatralnej. Oczywiście emocje płynące z zapisów nigdy nie zastąpią żywego kontaktu z aktorem i lalką, ale byłem zaskoczony, jak wiele szczegółów, często umykających uwadze widza w sali teatralnej, wydobywa kamera, pozwalająca skoncentrować się czasem na detalu, na scenie - bywa - niezauważalnym. Rzecz jasna niektóre spektakle mogą nawet „zyskać” na takiej prezentacji, inne stracić. 34. edycja Walizki odsłoniła nowe tematy i komplikacje uprawiania profesji teatralnej dziś, w zmieniającej się i niepewnej rzeczywistości.

Co przyniesie 35. Walizka? Zobaczymy. Nie mogę jednak oprzeć się chęci sformułowania choć kilku zdań związanych z przyszłością festiwalu. Jaki będzie? Za rok czy pięć lat, bo że będzie trwał, nie mam najmniejszej wątpliwości. Walizka wrosła w Łomżę, jest najpiękniejszą i najbardziej promującą miasto imprezą kulturalną. Ale zawsze warto pochylić się nad jej przyszłym kształtem. Może zachować swój obecny format, jednego z dużych europejskich festiwali lalkarskich. Ale takich jest wiele i pewnie nadal fundusze łomżyńskie nie dorównają tym z Charleville-Mézières. Selekcjonerów nie będzie stać na podróżowanie po świecie w poszukiwaniu atrakcji. Na dzieła uznanych mistrzów Łomży także zabraknie pieniędzy. A może przyszedł czas, by powrócić do idei Henryka Gały i pierwszych edycji Jarosława Antoniuka, by znów skoncentrować się na niezależnej twórczości artystów lalkarzy, choćby w ramach specjalnego Walizkowego nurtu? Trzydzieści pięć lat temu prawie go nie było. Dziś błyszczy na całym świecie, także w Polsce i w krajach naszego regionu. Być może najciekawsze zjawiska lalkarskie powstają dziś w kręgu twórców niezależnych. Pewnie jeszcze długo nie będą oni mieli gdzie

continued later at the Academy of Dramatic Art in Białystok. Thanks to the “Valise”, Łomża has become a kind of a training ground, a forge shaping future theatre artists. It's a big festival achievement.

For years, the organizers of the festival have been flooded with applications from all over the world. There are over a hundred applications coming in every year. Choosing is never easy, especially since program decisions must usually be made on the basis of recordings of performances. But these days it is also much easier than years ago. Recordings of the performances are now on an excellent technical level, as last edition of the festival showed. After the first year of pandemic, when almost all the world's festivals were cancelled, Łomża in 2020 used a short time of relative opening (this time the festival was held in September) and conducted an event, intimate and exclusively in open spaces, inviting soloists and small forms: the Nemno Theatre by Henryk Hryniewicki, the Fire and Paper Theatre by Grzegorz Kwieciński, the Barnaba's Theatre by Marcin Marc and the puppeteer Krzysztof Falkowski. Last year's edition was decided to be conducted in a hybrid form: Polish performances were played live in front of the audience, foreign bands presented themselves online on a big screen in the new an excellent theatre space in Łomża: Hall of Culture. Of course, the emotions resulting from the records will never replace the live contact with the actor and the doll, but I was surprised how many details, often escaping the attention of the viewer in the theatre room, were brought out by the camera. It allowed to focus on the details that sometimes were unnoticeable on the stage. Of course, while some performances may even "gain" from such a presentation, others may lose. The 34th edition of the Valise revealed new topics and complications of theatrical profession today, in a changing and uncertain reality.

What will bring the 35th Valise? We will see. However, I cannot resist the desire to formulate at least a few sentences related to the future of the festival. What's it going to be in five or ten years? Because I have no doubts that it will last. “Valise” grew into Łomża as the most beautiful and the most promoting cultural event in the city. But it is always worth leaning over its future form. It can still be one of the big European puppet festivals, but there are many of them, and probably the funds from Łomża still do not match those from Charleville-Mézières. Selectors won't be able to afford to travel around the world in search of attractions. There will also be no money for the works of respected masters of Łomża. Maybe it is time to return to the idea of Henryk

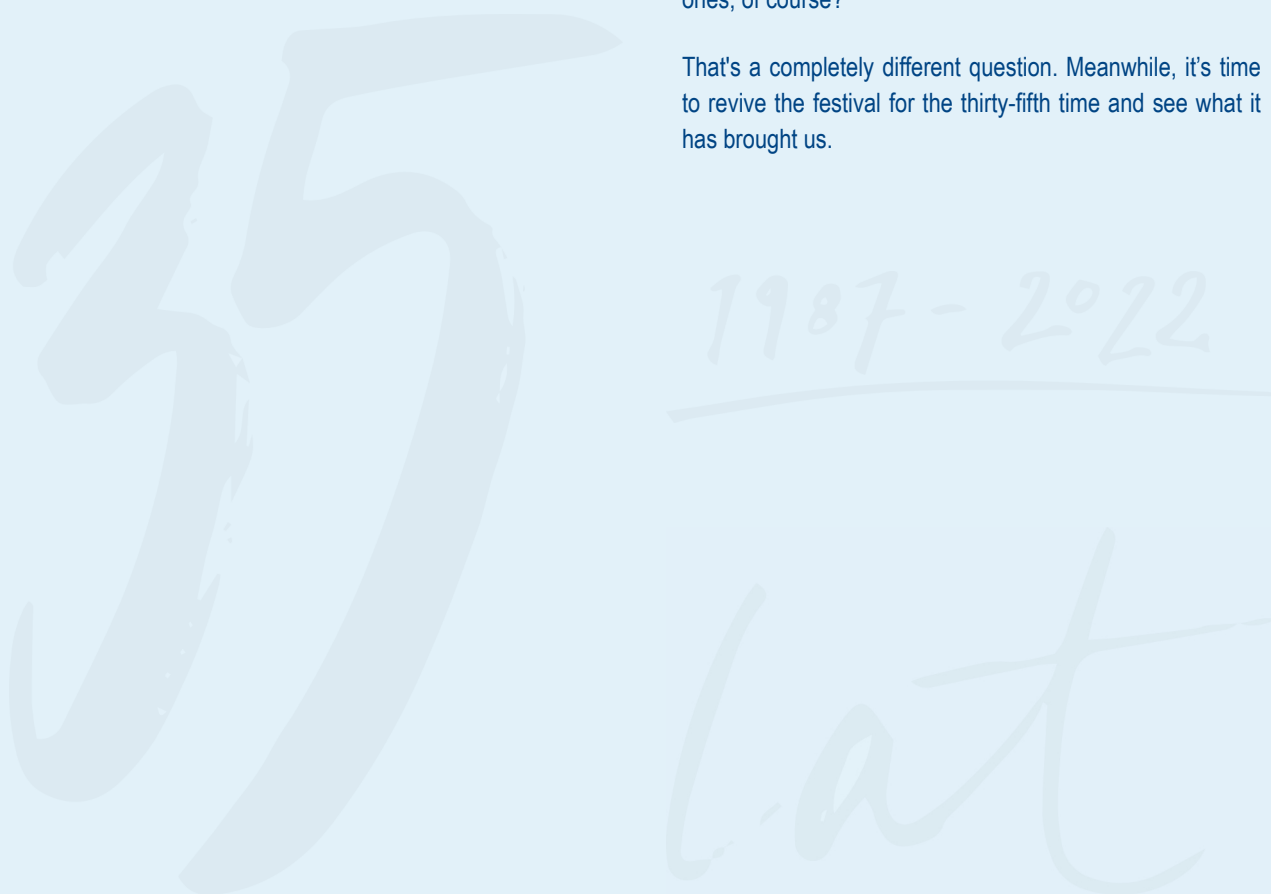
Trzydzieści Pięć Walizek

się pokazywać. Zachodnioeuropejskie domy produkcyjne to nie jest specjalność ani polska, ani wschodnioeuropejska. Koncentracja na takich zdarzeniach teatralnych, jak choćby *Romans* Natalii Sakowicz, *Bezimienny/Nieznany* Fundacji *Gra/nice*, *Podmieniec* Grupy Wolność, by wymienić kilka polskich spektakli z ostatniego sezonu, to szansa na zbudowanie sprofilowanego festiwalu, jakich nie ma na świecie, a który mógłby być specyficznym oknem na świat. Kiedyś takim oknem na świat był festiwal w Bielsku-Białej: Zachód oglądał tu to wszystko, czego nie mógł poznać u siebie, Wschód - to, co do nas nie mogło dotrzeć. Oczywiście, wówczas dzieliły nas nieprzekraczalne granice. Dziś dzieli nas dostępność do sal. Tylko czy Teatr Lalki i Aktora w Łomży, scena instytucjonalna, znajdzie w takiej formule, poza artystycznymi rzecz jasna, korzyści dla siebie?

To już zupełnie inne pytanie. Tymczasem pora otworzyć Walizkę po raz trzydziesty piąty i zobaczyć: co nam Walizka przyniosła.

Gała and the first editions of Jarosław Antoniuk and focus again on the independent work of puppeteer artists, even as part of a special "Valise" current? Thirty-five years ago, it was almost non-existing. Today it is shining all over the world: in Poland and other countries of our region. Perhaps the most interesting puppeteering phenomena are created today in the circle of independent artists who probably won't have a chance to present themselves anywhere for a long time. Western European production houses are not specialties of either Poland or Eastern Europe. Focus on such theatrical events as *Romance* by Natalia Sakowicz, *Unnamed/Unknown* of the *Gra/nice* Foundation, *Swapper* of the Freedom Group, to name a few Polish performances from the last season, is a chance to build a profiled festival that is not in the world but could be a specific window on the world. Once such a window to the world was the festival in Bielsko-Biala: the West watched there all that it could not know at home, the East - what it could not reach us. Of course, then we were separated by boundaries that could not be crossed. Today we are divided by accessibility to the halls. But will the Puppet and Actor Theater in Łomża, an institutional stage, find benefits for itself in such a formula, apart from artistic ones, of course?

That's a completely different question. Meanwhile, it's time to revive the festival for the thirty-fifth time and see what it has brought us.

Dyrektor / Director: Luana Gramegna

zachesteatro.com • infozaches@gmail.com

KOPCIUSZEK / CINDERELLA

Autor / Author: Luana Gramegna

Reżyseria / Direction: Luana Gramegna

Scenografia / Scenography: Francesco Givone

Muzyka / Music: Stefano Ciardi

Obsada / Cast: Gianluca Gabriele, Amalia Ruocco, Enrica Zampetti

Kopciuszek jest bohaterką o tysiącu oblicz, twórczynią swojego przeznaczenia. Realistyczna oraz zarazem symboliczna scena to wielki kominek pełen dymu i sadzy. Nagą, popielatą przestrzeń zamieszkują magiczne byty, która opowiadają historię Kopciuszka. Spektakl autorstwa Teatru Zaches to nie tylko historia o szukaniu księcia z bajki, ale też opowieść o problematycznej drodze ku dojrzałości. Zamknięty w swym wewnętrznym świecie Kopciuszek wybiera samotność oraz bycie niewidoczną pośród popiołu, sadzy i pozornie nijakiego życia. Choć cierpliwie przyjmuje każdą z kar wymierzonych przez macochę i przyrodnie siostry, jej wnętrzu skrywa żar pożądania.

(z inf. o spektaklu)

Cinderella is a heroine with a thousand faces, creator of her destiny. The scene, realistic and symbolic together, occupied by a grand fireplace full of smoke and soot: a bare and ashen space, full of coal, inhabited by magical presences, through which the story of Cinderella is recounted. Performance by Zaches Teatro is a fairy tale initiatory in which the problematic road to maturity. Locked up in her inner world, Cinderella prefers to move under the ashes in solitude, almost invisible, amid the soot of a seemingly dull life, patiently accepting each of the punishments inflicted by her stepmother and her stepsisters. However, inside her, hidden by the embers of desire.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Paweł Chomczyk

grupacoincidentia.pl • kontakt@grupacoincidentia.pl

ŚCIANA Z WIDOKIEM / THE WALL WITH A VIEW

Autor / Author: Robert Jarosz

Reżyseria / Direction: Konrad Dworakowski

Scenografia / Scenography: Konrad Dworakowski

Muzyka / Music: Robert Jurčo

Obsada / Cast: Dagmara Sowa, Paweł Chomczyk, Krystian Chomczyk

Bliskość, czułość, obecność. Pojęcia tak ważne dla każdego z nas, niezbędne do budowania relacji oraz bezpiecznej wizji świata, w jednym krótkim momencie znalazły się w opresji. Ledwie zdaliśmy je wypowiedzieć, polubić, a już tracimy je z oczu w wyniku zamknięcia i narastającej samotności. A może pustka, którą odczuwamy zawsze gdzieś w nas była, tylko teraz widzimy ją wyraźniej? W pustce szukamy nowych pojęć, inne redefiniujemy. W spektaklu „Ściana z widokiem” próbujemy to zrobić za pomocą metafory, w przekonaniu, że pozwoli nam lepiej świat zrozumieć. Posługując się materiałami z warsztatów z dziećmi i młodzieżą tworzymy model, który w poetycki sposób próbujemy przymierzać do rzeczywistości postrzeganych w skali mikro i makro.

(z inf. o spektaklu)

Closeness, tenderness, presence - concepts so important to each of us, necessary to build relationships and a safe vision of the world, has been put under pressure in one moment. We are losing them as a result of our closure and growing loneliness. Or maybe the emptiness we feel has always been part of us, only now we see it more clearly? In this void, we look for new concepts and redefine others. In the performance of "The Wall with a View" we try to do it with a metaphor, because we believe that it will allow us to better understand the world. Using materials from creative workshops with children and teenagers, we create a model that we poetically adjust to realities perceived on a micro and macro scale.

(from the text of the performance)

Wystawa Przemysława F. Karwowskiego

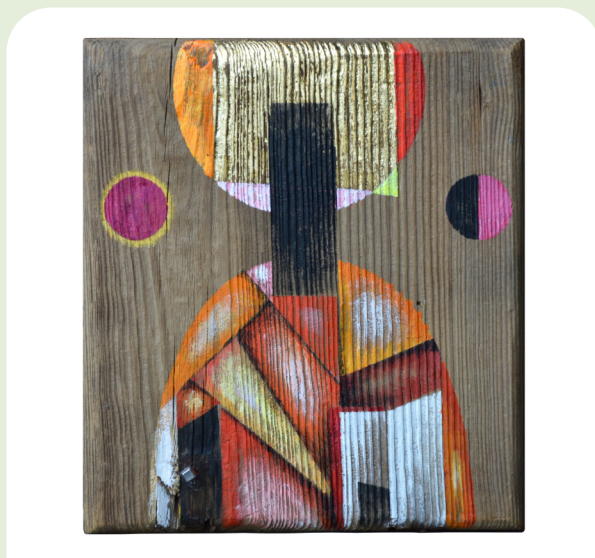
CZAS DAROWANY

Przemysław Karwowski uprawia twórczość w zakresie malarstwa, plakatu, scenografii, projektowania graficznego i fotografii. Swoje malarstwo prezentował w 34 wystawach indywidualnych i na ponad 50 wystawach zbiorowych. Ponadto brał udział w wielu wystawach plakatu, scenografii i fotografii.

W latach 1987-2021 był scenografem Teatru Lalki i Aktora w Łomży. Autor 66 scenografii w teatrach lalek w kraju i za granicą. Twórca większości plakatów festiwalowych i do spektakli łomżyńskiego teatru, z którym nadal współpracuje. W latach 1999-2021 prowadził łomżyńską Galerię Pod Arkadami. W okresie tym podczas kolejnych edycji MFT WALIZKA, galeria stała się miejscem prezentacji wielu twórców teatralnych.

„Czas Darowany” to autorska prezentacja najnowszych obrazów na deskach oraz lalek, w większości drewnianych, z wybranych spektakli. Wystawa podkreśla szczególne zamiłowanie autora do drewna użytego tak w scenografii jak i w malarstwie, co uwidacznia przenikanie się doświadczeń malarskich w scenografii i odwrotnie.

Tytuł wystawy jest odniesieniem do całego okresu pracy w teatrze, ale też nawiązuje do możliwości skupienia się na twórczości głównie malarskiej podczas pandemii. Dodatkowym znaczeniem tytułu jest fakt użycia jako podobrazy starych desek. Były one kiedyś drzwiami, meblami, a teraz autor podarował im nowy czas jako obrazom.

GIFT TIME

Przemysław Karwowski deals in the field of painting, photography and poster, stage and graphic design. He presented his paintings at 34 individual exhibitions and over 50 group exhibitions. In addition, he took part in many poster, scenography and photography exhibitions.

In the years 1987-2021 he was a stage designer at the Puppet and Actor Theatre in Łomża. An author of 66 stage designs in puppet theatres in Poland and abroad. He created the majority of posters for the festival and performances of the theatre in Łomża. Currently, he still works with the Łomża theatre. In the years 1999-2021 he ran the “Pod Arkadami” art gallery in Łomża. At that time, during numerous editions of the VALISE festival, the gallery became a place where many theatre artists would present their works.

“Gift Time” is the presentation of the author's latest board paintings and puppets, mostly wooden, from selected performances. The exhibition highlights the author's particular fondness for wood, used both in stage design and painting, which reveals painting experiences pervading into stage design and vice versa.

The title of the exhibition is a reference to the entire period the author worked in the theatre, but it also alludes to the possibility of concentrating mainly on painting during the pandemic. An additional meaning of the title is the fact that old planks of wood were used as canvas. They used to be doors, furniture, and now the author has given them new time as paintings.

Union Internacional de la Marioneta - UNIMA Colombia • **Dyrektor / Director:** Leonardo Jimenez Quintero
mohanmachintiteres.wixsite.com • mohanmachintiteres@gmail.com

CIEÑ JAGUARA / A SHADOW OF JAGUAR

Autor / Author: Leonardo Jimenez Quintero

Reżyseria / Direction: Leonardo Jimenez Quintero

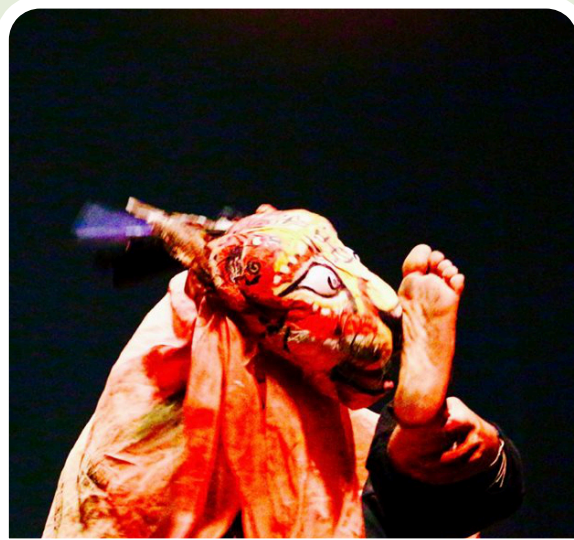
Scenografia / Scenography: Compañía Mohan Machin

Muzyka / Music: Tradycyjna muzyka Andów

Obsada / Cast: Leonardo Jimenez Quintero, Julia Wiktoria Łaganowska (tłumaczenie symultaniczne)

Opowieść ma swój początek w ciemności - nicości, czasie bez czasu. Oto historia URUKU - ognia, BUINAIMY - człowieka i GAIMY JUCO - jaguara. W prologu narrator przedstawia ducha ognia oraz historię człowieka i jaguara. Ten ostatni poprzez nauczanie, które przekazuje człowiekowi staje się ojcem kultury. Wkraczamy w czas mitu, przedstawiającego powstanie świata poprzez ciemność i światło. Powstanie natury, stworzeń żywych i ostatecznie człowieka. Wkraczamy w tajemniczy czas snów, śnienia na jawie, śnienia z otwartymi oczami i rozszerzoną świadomością. To rytuał przejścia dla człowieka, doświadczenie graniczne, transcendentalne, pozwalające na połączenie z samym sobą i energiami natury.

(z inf. o spektaklu)

The story begins in the darkness. In nothingness. In a time without time. It's the story of Fire - URUKU, Man - BUINAIMA and Jaguar - GAIMA JUCO. In the prologue the audience is introduced to the spirit of fire and the story of the man and the jaguar. Jaguar, as the man's teacher, becomes the father of culture. We enter a myth depicting the creation of the world through darkness and light. It's a creation of nature, living creatures and ultimately man. We enter a mysterious time of dreaming with eyes open and consciousness expanded. It is a ritual of passing for the man, a liminal, transcendental experience that allows us to connect with ourselves and the energies of nature.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Aldo de Martino

compagniadeglisbuffi.it • aldo@compagniadeglisbuffi.it

TOZZABANCONE & FITTIFITTI

Autor / Author: Aldo de Martino

Reżyseria / Direction: Aldo de Martino

Scenografia / Scenography: Scena 76

Muzyka / Music: Raimondo Esposito

Obsada / Cast: Violetta Ercolano, Michela Esposito, Aldo de Martino, Cristian Izzo, Gabriele Toralbo

Compagnia Degli Sbuffi to istniejący od 1985 roku teatr uliczny z Neapolu, który występował na wielu międzynarodowych festiwalach teatralnych. Jest członkiem włoskiej UNIMY. Intensywnie działa na rzecz rozwoju teatru formy poprzez spektakle, wystawy, warsztaty dla dzieci oraz działalność pedagogiczną. Spektakl podzielony jest na trzy części: „Pulcinella i papuga”, „Pulcinella i księżyc” oraz „Narodziny Pulcinelli”, a w każdej z nich zobaczymy gigantyczne postacie zapierające dech w piersiach.

(z inf. o spektaklu)

Compagnia Degli Sbuffi is a street theatre from Naples, founded in 1985. Compagnia Degli Sbuffi is a street theatre from Naples which has performed at many international theatre festivals. It is a member of Italian UNIMA and works intensively to develop theatre of the form through performances, exhibitions, workshops for children and educators. The performance is divided into three parts: “Pulcinella and parrot”, “Pulcinella and the Moon”, “The birth of Pulcinella”, and in each of them we will see giant figures that will take your breath away.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Robert Drobnich

teatrguliwer.pl • info@teatrguliwer.pl

MIASTO ŚWIATEŁ / CITY OF LIGHTS

Autor / Author: Barbara Sadurska

Reżyseria / Direction: David Zuazola

Scenografia / Scenography: David Zuazola

Muzyka / Music: Marek Żurawski

Współpraca reżyserska / Director's Cooperation: Marek b. Chodaczyński

Obsada / Cast: Elżbieta Pejko, Paweł Jaroszewicz, Maciej Owczarzak

Miasto to największa scena, na której każdego dnia odbywają się tysiące przedstawień. Jeden dzień kryje w sobie niezliczoną liczbę historii opowiadanych przez budynki, ulice, chodniki i parki, historii między ludźmi, zwierzętami i bytami nieludzkimi. Nasze miniaturowe miasto, zbudowane z elementów z recyklingu, jest przestrzenią przeżyć i codziennym świadkiem różnych zdarzeń. Tysiące opowieści, wspomnień i marzeń ożywają na scenie, dzięki mieszkańcom Warszawy zaangażowanym w proces powstawania spektaklu. Inspiracją do stworzenia scenariusza są historie oraz opowieści uczestniczek i uczestników warsztatów towarzyszących realizacji przedstawienia. Co wydarzy się w naszym mieście i jaki to będzie dzień? To może być Twoja historia.

(z inf. o spektaklu)

foto. Bartek Wazzech

foto. Bartek Wazzech

This city is the largest stage imaginable where, each day, thousands of performances are delivered. Each and every day conceals countless stories told by buildings, streets, sidewalks and parks, stories between people, animals and other sorts of beings. Our miniature city, made of recycled materials, is the space for experiences and also witness to all sorts of everyday events. Thousands of stories, memories and dreams come alive on stage thanks to citizens of Warsaw engaged in the process of the show being created. The script was inspired by stories and tales told by the participants of creative workshops which led to the performance being staged. What will happen in our city and what sort of day will it be? This could be your story too!

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Zbigniew Lisowski

bajpomorski.art.pl • sekretariat@bajpomorski.art.pl

LABORATORIUM DŹWIĘKU / THE SOUND LABORATORY

Autor / Author: Ewa Piotrowska

Reżyseria / Direction: Ewa Piotrowska

Scenografia / Scenography: Dariusz Panas

Muzyka / Music: Wojciech Błażejczyk

Choreografia / Choreography: Marta Bury

Obsada / Cast: Anna Katarzyna Chudek, Agnieszka Niezgoda, Krzysztof Grzęda, Andrzej Słowik

„Laboratorium Dźwięku” opowiada o muzyce, dlatego scena staje się swoistym laboratorium instrumentów i dźwięku jako takiego. Prowadzycem badań jest profesor muzyki klasycznej doskonale władający sztuką gry na fortepianie. Instrument ten ulegnie jednak procesowi dekonstrukcji. Rozebrany zostanie na poszczególne części w celu poszukiwania dźwięku pierwotnego - tego, który stanowił przyczynek do powstania fascynującej sztuki zwanej dziś „muzyką”. Tak oto przed naszymi oczami (a przede wszystkim USZAMI) pojawią się obiekty grające, z którymi nikt, poza widzami naszego spektaklu, nigdy nie miał dotąd styczności.

(z inf. o spektaklu)

“The Sound Laboratory” is a play dedicated to music, that’s why the stage becomes a kind of laboratory of instruments and sound. They are led by a professor of classical music, a maestro of playing the piano. Later on stage that instrument will undergo a process of deconstruction and it will be dismantled into individual parts in order to search for the primary sound that contributed to the creation of the fascinating art now known as music. In front of our eyes and ears there will be objects that no one, except for the audience of our spectacle, has ever saw before.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Przemysław Grządziela

teatrpinezka.prv.pl • przemekpinezka@gmail.com

EPIDEMIA ŚMIECHU, CZYLI TEATR CLOWNA PINEZKI / AN EPIDEMIC OF LAUGHTER OR THE THEATRE OF PINEZKA

Autor / Author: Przemysław Grządziela

Reżyseria / Direction: Przemysław Grządziela

Scenografia / Scenography: Teatr Pinezka

Obsada / Cast: Przemysław Grządziela, Katarzyna Grządziela, Felicja Fankidejska, Tatiana Dekun

Spektakl tworzą Marionetkowe Gwiazdy, które występowały w różnych spektaklach Teatru Pinezka przez ostatnie 30 lat. Wszystkie są ręcznie robione przez Przemysława Grządzielę - dyrektora. Clown Pinezka objechał z nimi prawie cały świat i zdobył bardzo wiele nagród na różnych festiwalach. Dodatkową atrakcją jest muzyka na żywo z oryginalnej hiszpańskiej katarynki „barrel piano” Flaventia. Uwaga! Śmiech jest zaraźliwy! Można śmiać się od ucha do ucha, a nawet umrzeć ze śmiechu. Nie zapominajmy, że śmiech to najlepsze lekarstwo na wszelkie smutki!

(z inf. o spektaklu)

The Marionette Stars we have seen in various Pinezka Theatre productions over the last 30 years create this show. They are all hand-made by the director, Przemysław Grządziela. Clown Pinezka has travelled with them almost all over the world, receiving multiple awards at various festivals. Live music from the original Spanish barrel piano Flaventia makes the show even more charming. Be careful! Laughter is contagious! You can laugh your head off or even die from laughing. However, let's not forget that a good laugh is the best remedy for all kinds of sorrow!

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Bence Sarkadi

facebook.com/bencesarkadi • sarkadi.marionettes@gmail.com

OPOWIEŚCI Z ŁAWECZKI / BENCH-TIME STORIES

Autor / Author: Bence Sarkadi

Reżyseria / Direction: Bence Sarkadi

Scenografia / Scenography: Bence Sarkadi

Obsada / Cast: Bence Sarkadi

„Opowieści z ławeczki” to cykl krótkich historii, które stanowią artystyczne zwieńczenie 21-letniej kariery ich twórcy - lalkarza, który umie pociągać za sznurki jak mało kto. Spektakl zawiera dawkę humoru, ale też powagi i zaskoczenia, a chociaż w jego trakcie nie pada ani jedno słowo, wyraźnie mówi do widza: o miłości, wspomnieniach z dzieciństwa, trudnościach, a nawet o utracie tożsamości. Opowieści z ławeczki pozwalają dostrzec, jak nasze życie i relacje mogą ulec zmianom w ułamku sekundy.

(z inf. o spektaklu)

“Bench-Time Stories” is a wordless production by a puppeteer who pulls the strings like no one else. Combining humour, solemnity and surprise, he creates a cycle of short stories that artistically forms the culmination of 21 years of career. Stories that speak of love, childhood memories, struggles and even loss of identity. Bench-Time Stories offers a look at how relationships and our lives can change in an instant.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Torsten Gesser

theaterdeslachens.de • kontakt@theaterdeslachens.de

REPUBLIKA MARZEŃ / THE REPUBLIC OF DREAMS

Autor / Author: Bruno Schulz

Reżyseria / Direction: Frank Soehnle

Scenografia / Scenography: Leonard Wanner, Frank Soehnle

Muzyka / Music: Søren Gundermann

Obsada / Cast: Matylda Matuszak, Arkadiusz Porada, Torsten Gesser, Søren Gundermann

To co jest szczególnie fascynujące dla nas, to fantastyczne, groteskowe elementy literatury Schulza. Symbolizm, tajemniczość i poetyckość wymuszają na nas użycie niecodziennych środków teatralnych. „Utrata” dzieciństwa w „Skleпах z cynamonowych” to naprawdę mocny temat w powieści Schulza. Historia ojca, który najpierw zamienia się w ptaka, a następnie przechodzi przez różne metamorfozy, zanim skurczy się i całkowicie zniknie, można przedstawić tylko za pomocą lalek. I wynikający z tego pomysł, że we wszystkim jest „ktoś”, jest oczywiście genialny dla teatru lalek. Pragnienie narratora, by wszystko zostało tak, jak jest, pomimo nadchodzącego nowego świata i nieuchronnych zmian, które ze sobą niesie, to temat, który zawsze będzie nas zajmował.

(z inf. o spektaklu)

The fantastic, grotesque elements of Schulz's literature fascinate us particularly. The symbolism, mystery and poeticism force us to use unusual theatrical means. "Loss" of childhood in "The Cinnamon Shops" is a really strong theme in Schulz's novel. The story of a father who first turns into a bird and then goes through various metamorphoses before shrinking and disappearing completely can only be portrayed through puppets. An idea resulting from that story, that there is "someone" in everything is, of course, brilliant for puppet theater. The narrator's desire for everything to remain as it is, despite the new world coming and the inevitable changes it brings is a theme that will always occupy us.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Paweł Szkotak

tbp.org.pl • tbp@o2.pl

EURYDYKA / EURYDICE

Autor / Author: Paweł Szkotak

Reżyseria / Direction: Paweł Szkotak

Scenografia / Scenography: Teatr Biuro Podróży

Muzyka / Music: Łukasz Matuszyk

Obsada / Cast: Bartosz Borowski, Łukasz Kowalski, Maja Osińska, Paweł Stachowczyk, Marta Strzałko,
Tomasz Wrzalik, Maciej Zakrzewski

Przedstawienie odwołuje się do ponadczasowych losów Orfeusza i Eurydyki, których miłość była silniejsza niż śmierć. Zrozpaczony Orfeusz, nie mogąc się pogodzić z utratą swojej ukochanej, postanawia ją odnaleźć. Podczas swej wędrówki dociera do piekła pełnego szczurów, gdzie musi zmierzyć się ze wspomnieniami i rozterkami, skonfrontować własne wyobrażenie tego, co znajduje się po drugiej stronie życia z rzeczywistością... Co jest prawdziwe, a co jest ułudą? Jak zakończy się wędrówka współczesnego Orfeusza? Czy w postpandemicznym świecie wystarczy nam miłości i odwagi, by odbudować wspólne życie?

(z inf. o spektaklu)

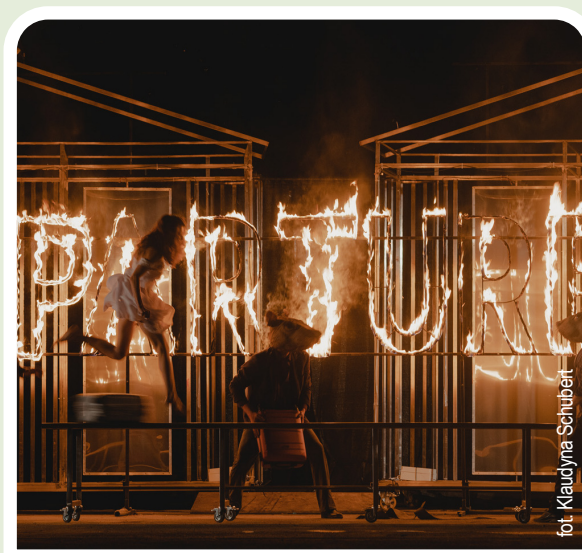

foto. Klaudyna Schubert

foto. Marek Zakrzewski

The production bears reference to the timeless fate of Orpheus and Euridice whose love was stronger than death. In an act of despair, Orpheus, unable to accept the loss of his beloved woman, decides to find her wherever she could be. During his quest he reaches the depths of hell, which are full of rats, and has to face his memories and qualms and confront his preconceived notions of afterlife with reality... What is real and what is but an illusion? What will be the outcome of this quest undertaken by the Orpheus of our time? Shall we have enough love and courage to renew our shared life in the post-pandemic world?

(from the text of the performance)

Walizka / Valise 2022

foto. Klaudyna Schubert

Dyrektor / Director: Wojciech Brawer

teatrarlekin.pl • sekretariat@teatrarlekin.pl

WĘDRÓWKA NABU / NABU'S JOURNEY

Reżyseria / Direction: Przemysław Jaszczak

Teksty piosenek / Song lyrics: Magda Żarnecka

Scenografia / Scenography: Aleksandra Starzyńska

Muzyka / Music: Urszula Chrzanowska

Projekcje / Projection: Agnieszka Waszczeniuk

Obsada / Cast: Adrianna Maliszewska, Wojciech Schabowski, Michał Szostak

Nabu to mała dziewczynka, która mieszka w wiosce za morzem. Ma piękny, ciepły dom i kochającą rodzinę. Pewnego dnia, w niewyjaśnionych dla niej okolicznościach, wybucha pożar, który odbiera im wszystkim bezpieczne schronienie. Dom udaje się szybko odbudować, ale niestety, nie na długo, bo wkrótce znów pojawia się ogień... Nabu postanawia uciec z ogarniętej pożogą rodzinnej wioski, by odnaleźć miejsce, w którym nie palą się domy oraz gdzie wszyscy mogliby być wreszcie bezpieczni. „Wędrówka Nabu” to historia o odwadze, strachu i poszukiwaniu domu.

(z inf. o spektaklu)

foto. HaWA

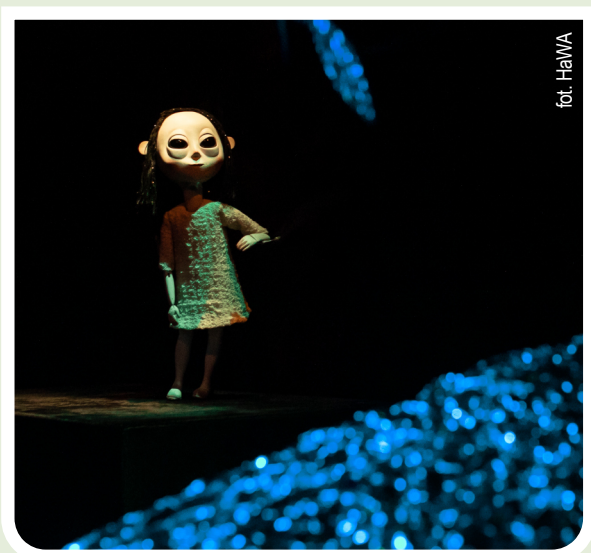

foto. HaWA

Nabu is a little girl who lives in a village across the sea. She has a beautiful, full of warmth home and a loving family. One day, in circumstances she doesn't understand, a fire breaks out, depriving her and her family of their safe haven. The house is rebuilt quickly, but unfortunately soon the fire appears again... Nabu decides to flee her fire-ravaged home village to find a place where houses aren't burning and where everyone can finally be safe. "Nabu's Wandering" is a story of courage, fear and search for home.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Bence Sarkadi

facebook.com/bencesarkadi • sarkadi.marionettes@gmail.com

BUDAPESZTAŃSKIE MARIONETKI / THE BUDAPEST MARIONETTES

Autor / Author: Bence Sarkadi

Reżyseria / Direction: Bence Sarkadi

Scenografia / Scenography: Bence Sarkadi

Obsada / Cast: Bence Sarkadi

„Budapesztańskie marionetki” to cykl różnych historii z wieloma postaciami. Podczas spektaklu nie pada nawet jedno słowo, ale każdej z tych historii towarzyszy akompaniament muzyczny. Aktor i zarazem konstruktor lalek używa języka artystycznego i świata form bardzo charakterystycznych dla Europy Środkowej. Mimo to spektakl jest wyjątkowy, a każda użyta w nim lalka pomysłowa i zarazem jedyna w swoim rodzaju. „Budapesztańskie marionetki” to spektakl dedykowany dla widzów w każdym wieku.

(z inf. o spektaklu)

“The Budapest Marionettes” brings about a range of different marionettes in a cycle of short stories accompanied by music. The performance contains no words. The show is exceptional because the puppet constructor-performer uses an artistic language and a world of forms very characteristic of Central Europe, but creates something new with every puppet. “The Budapest Marionettes”, with an array of unique and inventive puppets, is an event designed to entertain audiences of all age groups.

(from the text of the performance)

Walizka / Valise 2022

Dyrektor / Director: Katarina Klančnik Kocutar

lg-mb.si • tajnistvo@lg-mb.si

PINOCCHIO / PINOKIO

Reżyseria / Direction: Matteo Spiazzi

Scenografia / Scenography: Primož Mihevc

Kostiumy / Costumes: Mojca Bernjak

Obsada / Cast: Miha Bezeljak

Błędy nie muszą być czymś złym, często wręcz są jedyną drogą, która uczy nas, jak lepiej zrozumieć oraz zmienić nasze życie. „Pinokio” nie jest zwykłym przedstawieniem. To spektakl, który zanurza się w świat lalkarski, zanurza się w jego początki, kiedy lalka nie była jeszcze gotowym przedmiotem, ale surowym materiałem. W „Pinokiu” tym materiałem jest oczywiście drewno, cenny materiał, który towarzyszy ludzkości niemal od początku jej istnienia. W trakcie spektaklu twórca zaprasza nas do warsztatu stolarskiego, gdzie narzędzia i kawałki drewna zaczynają żyć własnym życiem.

(z inf. o spektaklu)

foto. Boštjan Lah

foto. Boštjan Lah

Mistakes aren't necessarily something bad; they are often the only way to teach us how to better understand and change our lives. "Pinocchio" is not an ordinary performance. It is a performance that immerses itself in the puppetry world, immerses in the origin when the puppet is not yet an entirely manufactured and vivid object, but raw, rough material. In "Pinocchio", the material is, of course, wood, a precious material that has accompanied humankind since the beginning. As we return to the carpenter's workshop, tools and pieces of wood become a world of its own.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Przemysław Grządziela

teatrpinezka.prv.pl • przemekpinezka@gmail.com

SEN NOCY LETNIEJ CLOWNA PINEZKI / A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM OF CLOWN PINEZKA

Autor / Author: Przemysław Grządziela

Reżyseria / Direction: Przemysław Grządziela

Scenografia / Scenography: Teatr Pinezka

Obsada / Cast: Przemysław Grządziela, Katarzyna Grządziela, Felicja Fankidejska, Tatiana Dekun

Clown Pinezka długo nie może zasnąć na swojej ulubionej poduszce. Strasznie się wierci, ale wreszcie zasypia i zaprasza widzów do swojego snu. Clown przenosi się do magicznego lasu pełnego elfów, wróżek i innych fantastycznych stworzeń. Ponieważ magiczne stworzenia jeszcze nigdy nie widziały takiej dziwnej postaci jak Clown, zostaje on wybrany Królem Elfów. Niedaleko zaczarowanego lasu jest Błaznane Miasto, gdzie mieszkają blaszani ludzie, którzy ciągle się kłócą i ze sobą walczą. Clown obserwuje te wojny - aby zapanował pokój, zamienia króla Błazanego Miasta w osła. Król-osioł już więcej nie ma ochoty na wojnę, ale żeby się odczarować, musi odszukać magiczny kwiat, więc wysyła swoich rycerzy na poszukiwania.

(z inf. o spektaklu)

Clown Pinezka has trouble falling asleep on his favorite pillow. He wriggles terribly until he finally falls asleep. He invites the audience to his dream, where he is transported to a magical forest full of elves, fairies and other fantastic creatures. The magical creatures are so astonished to see a strange character like Clown that they make him King of the Elves. Not far from the enchanted forest is the Tin City. Tin people who live there are constantly quarreling and fighting with each other. Clown observes these wars and to make peace, he turns the king of the Tin City into a donkey. The donkey king doesn't feel like fighting anymore. He sends his knights on a quest to find a magic flower that can remove the spell.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Zahra Sabri

zahrasabri.yasetamam@gmail.com

DOM BERNARDY ALBA / THE HOUSE OF BERNARDA ALBA

Autor / Author: Federico Garcia Lorca

Reżyseria / Direction: Zahra Sabri

Scenografia / Scenography: Zahra Sabri

Obsada / Cast: Zahra Sabri, Aliasghar Kouzehgar Khomeimahaleh, Neda Hengami, Roxana Bahram Varzani

Bernarda Alba po śmierci męża przygotowuje swój dom do mającej trwać osiem lat żałoby. Perspektywa zbliżającego się odosobnienia rodzi napięcia między pięcioma córkami Bernardy. Wszystkie są nieatrakcyjne, a przy bezlitosnej kontroli matki nie mają przed sobą wielkich perspektyw. Jedna z córek, Angustias, ma szansę się uwolnić, gdy młody kawaler Pepe el Romano zgadza się ją poślubić pomimo ośmieszającej różnicy wieku. Rozgoryczenie i zazdrość jej sióstr wzrasta, gdy wszyscy zdają sobie sprawę, że Pepe chce tylko odziedziczyć spadek po Angustias. Najmłodsza siostra Adela jest jeszcze bardziej nieposłuszna i wybuchowa po zaręczynach: skrywa namiętny sekret, który doprowadza do jej tragicznego końca.

(z inf. o spektaklu)

Bernarda Alba prepares her house for eight years of mourning following the death of her husband. The upcoming isolation raises tensions between her five daughters. All unattractive with very few prospects beyond Bernarda's unforgiving control. But Angustias has an opportunity to break free: young bachelor Pepe el Romano agrees to marry her, despite their laughable age difference. Her sisters' bitterness and jealousy grows as everyone recognizes Pepe is only after Angustias' inheritance. Youngest sister Adela is even more defiant and volatile after the engagement; she holds a passionate secret that brings on her tragic end.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Ivan Shelep

teatr.te.ua • 31873teatr@ukr.net

VASILINA

Autor / Author: Oksana Dmitrieva

Reżyseria / Direction: Oksana Dmitrieva

Scenografia / Scenography: Natala Denysowa

Muzyka / Music: ukraińska muzyka ludowa

Obsada / Cast: Olha Vodiuk, Yevheniia Ishutina-Drobei, Olha Toboshtein, Tetiana Koshylovska, Liubov Soroka

Był sobie kiedyś kupiec, który miał żonę i córkę Vasilinę. Jej matka zmarła nagle, a macocha zamieszkała w jej domu ze swoimi złymi, leniwymi córkami. Umierająca matka zostawiła Vasilinie lalkę. Gdy dziewczyna brała lalkę w ramiona, jej matka natychmiast przychodziła z pomocą pod postacią anioła stróża. Dzięki głębokiej wierze Vasilina przezwyciężała wszystkie problemy, których przysparzała jej macocha i przyrodnie siostry. W spektaklu można zobaczyć przedmioty codziennego użytku, które są jednocześnie mistyczne oraz przesiąknięte duchem wieczności. Lalki wykonane zostały w stylu ukraińskim „Motanka”, czyli według tradycyjnych metod huculskich.

(z inf. o spektaklu)

There was once a merchant, he had a wife, and they also had a daughter named Vasylyna. Her mother died suddenly, and her stepmother came to the house with her bad lazy daughters. Fortunately, dying, her mother left a doll for Vasylyna, which can not be shown to anyone. The doll is a symbolic mother's blessing. When Vasilina took her in her arms, her mother came to her aid immediately: through prayer, through the heavenly patrons of angels. So, thanks to deep faith, the girl overcame all the troubles that Stepmother and step sisters. The performance is filled with everyday objects, they are really mystical and imbued with the spirit of Eternity. The dolls-characters are made in the Ukrainian style "Motanka", according to Hutsul methods.

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Marzena Lesiak - Batko

facebook.com/FundacjaGranice • grupa.gra.nice@gmail.com

BEZIMIENNY/NIEZNANY / UNNAMED/UNKNOWN

Pomysł i realizacja / Conception and implementation: Łukasz Batko

Scenografia / Scenography: Anna Adamiak, Rafał Pacholczyk

Muzyka / Music: Łukasz Batko

Obsada / Cast: Aleksandra Batko, Masza Lesiak-Batko, Żaneta Małkowska, Łukasz Batko

Spektakl z pogranicza teatru lalek, teatru wizualnego, teatru fizycznego oraz tańca w powietrzu porusza trudne aspekty współczesnej migracji. Twórcy za pomocą obrazu pozbawionego słowa odkrywają osobisty bagaż doświadczeń Bezimiennych bohaterów zmuszonych okolicznościami, które nigdy nie powinny się wydarzyć, do opuszczenia swojej ojczyzny. Zabiorą Was w podróż, której końca nie możecie być pewni. Trzymając w dłoni bilet podróżny sami zdecydujecie o wyborze historii, która zostanie opowiedziana. Każdy spektakl jest unikatowy i jednorazowy, także za sprawą dźwięków oraz muzyki tworzonej na żywo przy pomocy instrumentów muzycznych i przedmiotów codziennego użytku.

(z inf. o spektaklu)

foto. HaWA

foto. HaWA

Performance combines puppet theatre, visual theatre, physical theatre and dance in the air, address the difficult aspects of contemporary migration. Using images without words, the artists will uncover the personal experiences of the unnamed characters forced by circumstances that should never have happened to leave their homeland. They will take you on a journey whose end you cannot be sure of. Holding the travel ticket in your hand, you will decide for yourself which story to tell. Each performance is unique and one-off, thanks to the sounds and music created live using musical instruments and everyday objects.

(from the text of the performance)

circusferus.com • teatr@circusferus.com

JAK NIELEMKA I LEMTAK ŚWIAT RATOWALI / HOW NIELEMKA AND LEMTAK WERE SAVING THE WORLD

Koncepcja / Conception: Agata Elsner

Reżyseria / Direction: Agata Elsner, Kuba Kapral

Scenografia / Scenography: Circus Ferus

Kostiumy / Costumes: Justyna Paluszyńska

Muzyka / Music: Hubert Wińczyk

Obsada / Cast: Agata Elsner, Kuba Kapral, Hubert Wińczyk

„Jak Nielemka i Lemtak świat ratowali” to spektakl rodzinny, inspirowany „Bajkami robotów” Stanisława Lema. Mniej lub bardziej nieodległa przyszłość. Świat jaki, znamy, nie istnieje, nie udało się go uratować przed klimatyczną (i nie tylko) katastrofą. W swojej pracowni dwoje genialnych wynalazców: Nielemka i Lemtak wspominają dni chwały, kiedy tworzyli roboty, mające uratować świat przed zagładą. Co poszło nie tak i czy na pewno wszystko stracone? Może to światełko, o, to tam, w tej ponurej przyszłości, to światełko nadziei?

(z inf. o spektaklu)

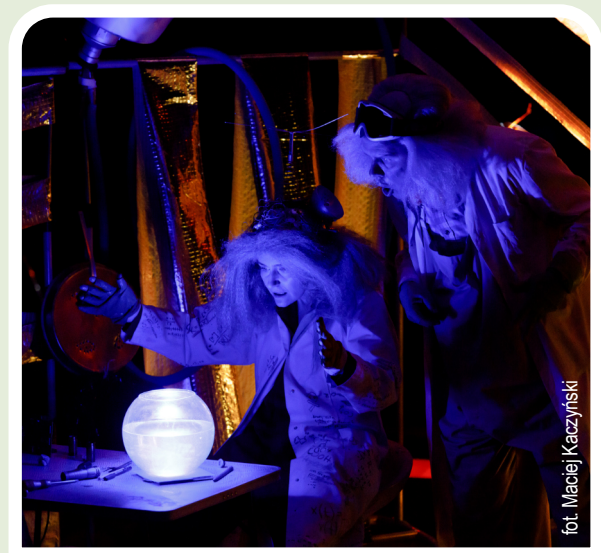

foto. Maciej Kaczyński

foto. Maciej Kaczyński

"How Nielemka and Lemtak were saving the world" is a family theatre play inspired by Stanisław Lem's "Fables of Robots". The more or less distant future. The world as we know it does not exist, no one has managed to save it from a climatic (and other) catastrophe. In their workshop two brilliant inventors: Nielemka and Lemtak recall the glory days when they created robots to save the world from extinction. What went wrong and is all lost for sure? Maybe the light, oh, it's there, in that bleak future, is a glimmer of hope?

(from the text of the performance)

Dyrektor / Director: Jarosław Antoniuk

teatrlomza.pl • sekretariat@teatrlomza.pl

MAŁY KSIĄŻĘ / THE LITTLE PRINCE

Autor / Author: Antoine de Saint-Exupéry

Tłumaczenie / Translation: Jan Szwykowski

Scenografia / Scenography: Eva Farkašová

Muzyka / Music: Grzegorz Turnau

Ruch sceniczny / Stage choreography: Marzena Biesiadecka

Obsada / Cast: Beata Antoniuk, Marzanna Gawrych, Daria Głowacka, Michał Kucharski, Tomasz B. Rynkowski,

Julia Sacharczuk, Rafał Swaczyna

Dziś maleńka książeczka, ozdobiona autorskimi ilustracjami, jest jednym z najczęściej tłumaczonych oraz najlepiej sprzedających się dzieł literatury światowej. Urzekające dzieło to konfrontacja z przeszłością, jak i samym sobą, opowiedziana w retrospektywnej formie. Widowisko dedykowane jest zarówno dzieciom starszym, jak i dorosłym, bowiem skłania do refleksji nad tym, do czego dążymy oraz czego poszukujemy. Świat dorosłych, których Mały Książę spotyka podczas swojej podróży, jest niezrozumiały, pełen absurdów i bezsensowny. Pilot i Książę umiejętnie wymykają się uproszczonej fuzji tożsamości. Intencją autora i kluczową myślą powieści jest: „tylko sercem można dobrze widzieć, ponieważ to, co istotne, jest niewidoczne dla oczu”.

(z inf. o spektaklu)

Today, the little book, illustrated with the author's own illustrations, is one of the most translated and best-selling books of world literature. This captivating work is a confrontation with the past, as well as with oneself, narrated in a retrospective form. The show is dedicated to both older children and adults, as it makes us reflect on what we aspire to and what we are looking for. The world of the adults that the Little Prince meets during his journey is incomprehensible, full of absurdities and senseless. The Pilot and the Prince skillfully elude simplistic identity fusion. The author's intention and the key idea of the novel is: "It is only with the heart that one can see rightly; what is essential is invisible to the eye."

(from the text of the performance)

teatrakt.pl • kontakt@teatrakt.pl

FANTOMY / PHANTOMS

Reżyseria / Direction: Agnieszka i Tomasz Musiałowicz**Współpraca scenograficzna / Stage design cooperation:** Roman Woźniak**Kostiumy / Costumes:** Anna Rudzińska**Muzyka / Music:** Dominik Strycharski**Projekcje / Projection:** Maciej Białek, Szymon Cieślak, Jakub Musiałowicz**Obsada / Cast:** Karolina Banaszek, Agnieszka Musiałowicz, Marek Kowalski, Krzysztof Skarżyński,
Tomasz Musiałowicz, Maciej Czarski, Antoni Borodziuk

Spektakl inspirowany powieścią „Solaris” Stanisława Lema. Teatr AKT tworzy własną wariację teatralną opartą na motywach, ideach, a przede wszystkim obrazach snujących się w dziele. Wydobywa z niej przestrzenie kryjące się między słowami. Podchodzi do tematu z dystansem i lekkością. Fabuła prowadzona jest na dwóch równoległych poziomach: romantycznej historii miłosnej oraz opowieści filozoficznej w obliczu spotkania z Nieznanym, czyli myślącym Oceanem. W obu wypadkach, relacji międzyludzkich i międzygatunkowych, człowiekowi brak umiejętności nawiązania kontaktu. Temat podróży kosmicznych, spotkań i prób nawiązania kontaktu z Obcymi połączony jest tu z rozważaniami nad kondycją człowieka, jego lękami i problemami w relacjach.

(z inf. o spektaklu)

fot. Sylwia Zawadzka

fot. Jerzy Wypych

The show is based on a famous novel by the Polish writer Stanisław Lem “Solaris”. Teatr AKT only touches Lem’s novel, in no way tells it, creates its own story, based on motives, ideas, and above all images wandering in the work. Artists extract spaces hidden between words, approach the subject with distance and gentle distraction. The plot of the novel is conducted on two parallel levels: a romantic love story and a philosophical story in the face of an encounter with the unknown, thinking Ocean. In both cases, interpersonal and interspecific relationships, human shows a lack of ability to make real contact. The topic of space travel, meetings and attempts to contact with Aliens is combined with reflections on the human condition, fears and problems in relations.

(from the text of the performance)

GRAND PRIX

Fundator / Founder

Prezydent Miasta Łomży
Wojewoda Podlaski

NAGRODA ZA REŻYSERIĘ / AWARD FOR DIRECTING

Fundator / Founder

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Rektor Akademii Nauk Stosowanych w Łomży

NAGRODA ZA SCENOGRAFIĘ / AWARD FOR SCENOGRAPHY

Fundator / Founder

Starosta Powiatu Łomżyńskiego
Rektor Wyższej Szkoły Agrobiznesu w Łomży

NAGRODA ZA MUZYKĘ / AWARD FOR MUSIC

Fundator / Founder

Marszałek Województwa Podlaskiego

NAGRODY AKTORSKIE / AWARDS FOR ACTING

Fundator / Founder

Wójt Gminy Łomża

NAGRODA SPECJALNA / SPECIAL AWARD

Fundator / Founder

Związek Artystów Scen Polskich ZASP - Stowarzyszenie

Statuetka

35 Międzynarodowy Festiwal Teatralny WALIZKA 2022

Patronat Medialny / Media Patronage

Kurier Poranny

e-teatr.pl

teatralny.pl

Sponsorzy / Sponsors

Sponsor Główny

Obrót S.A.

Złoty Sponsor

Srebrny Sponsor

Brązowy Sponsor

PARTNERZY / PARTNERS

Hala Kultury w Łomży
Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Łomży
Kościół Katedralny w Łomży
Zakład Kamy w Czerwonym Borze
Wyższa Szkoła Agrobiznesu w Łomży
Akademia Nauk Stosowanych w Łomży
Galeria Veneda w Łomży
Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Łomży
Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacji w Łomży
Komenda Miejska PSP w Łomży
Kwiaciarnia Ogrodnik Irena Przybylak
Hotel Gromada w Łomży
Hotel Restauracja Labirynt
Restauracja na Farnej
Foto Gabs S.C. - S. Klimczuk / M. Kucisz
Drukarnia Libra-Print Daniel Puławski

ORGANIZATOR / ORGANISER

Teatr Lalki i Aktora w Łomży
plac Niepodległości 14, 18-400 Łomża
tel. +48 86 216 59 55 • email: sekretariat@teatrlomza.pl

BIURO ORGANIZACYJNE / ORGANIZATION OFFICE

Dorota Ciwoniuk - koordynator
Łukasz Boratyński
Mariola Kamińska
Anna Wądołowska

BIURO MIĘDZYNARODOWE / INTERNATIONAL OFFICE

Radosław Brzeziński - koordynator
Patrycja Franczak
Julia Mastalerz
Klaudia Milewska
Gabriela Puławska
Alicja Siekierska
Magdalena Zach
Klaudia Żebrowska

FINANSE / FINANCE

Elżbieta Piaścik

REKLAMA / ADVERTISING

Przemysław F. Karwowski
Łukasz Boratyński
Ewa Filochowska - Karwowska

OBSŁUGA TECHNICZNA / TECH SUPPORT

Marcin Sokołowski - koordynator
Sławomir Śledziwski - koordynacja w Hali Kultury
Andrzej Chojnowski
Józef Domaszewski
Andrzej Komiakiewicz
Grzegorz Korzeniecki
Kamil Mieczkowski
Leszek Truskolaski
Robert Wieczorek
Krzysztof Jodłowski

REDAKCJA KATALOGU / EDITORIAL BOARD

Łukasz Boratyński
Dorota Ciwoniuk

TŁUMACZENIA / TRANSLATION

Patrycja Franczak
Radosław Brzeziński

WOLONTARIUSZE / VOLUNTEERS

Patrycja Wołosz
Osadzeni z Zakładu Karnego w Czerwonym Borze

ZAKWATEROWANIE / ACCOMODATION

Hotel Gromada w Łomży
ul. Rządowa 1, 18-400 Łomża

